

Vydává MO ČR – AVIS
Rooseveltova 23
161 05 Praha 6
IČO 60162694

Šéfredaktor: Ladislav Lenk

Redakce
Rooseveltova 23
161 05 Praha 6
Telefony: 973 215 931
973 215 916
Fax: 973 215 933
E-mail: areport@centrum.cz

Jazyková úprava: Vlasta Kohoutová

Grafická úprava: Andrea Bělohávková

Foto na titulní straně: Vladimír Marek

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
AVIS, Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Olga Endlová tel. 973 215 563

Tisk: ČTK Repro

Číslo indexu: 45 011
ISSN 1211-801X
Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 10. 9. 2008

Toto číslo vyšlo dne: 30. 9. 2008

Kontakty

Jiří Hokův
tel.: 973 215 794
e-mail: hokuv@centrum.cz
www.hokuv.com

Pavel Lang
tel.: 973 215 868
mobil: 724 002 623
e-mail: pavellang@centrum.cz

Ladislav Lenk
tel.: 973 215 931
mobil: 724 102 164
e-mail: lenkladi@centrum.cz

Vladimír Marek
tel.: 973 215 648
mobil: 724 033 410
e-mail: v.marek@post.cz

Jaroslav Pajer
tel.: 973 215 686
mobil: 724 033 412
e-mail: pajer.jaroslav@seznam.cz

Tomáš Soušek
tel.: 973 215 527
e-mail: afterburner@centrum.cz
www.afterburner.cz

Michal Zdobinský
tel.: 973 215 572
mobil: 724 033 411
e-mail: michal.zdobinsky@seznam.cz

Jan Zeman
tel.: 973 215 935
e-mail: zeman.areport@centrum.cz

Objektivem

Dvaadvacet příslušníků záložní roty (F-Coy), která je součástí 13. kontingentu AČR mise KFOR, 12. září krátce po poledni přistálo na přístiském letišti. Rota byla aktivována rozkazem velitele mnohonárodního úkolového uskupení Střed brigádního generála Kyosta Halonena. Její jádro tvoří příslušníci 131. smíšeného dělostřeleckého oddílu z Pardubic. Jaké konkrétní úkoly bude jednotka v Kosovu plnit, se dozví její velitel kapitán Vlastimil Urban až z osobního setkání s velitelem mnohonárodního úkolového uskupení Střed. Právě pod jeho přímé velení záložní rota spadá. „Předpokládáme, že to budou obdobné úkoly, které dnes na území Kosova plní ostatní mechanizované roty,“ řekl krátce po přiletu kapitán Vlastimil Urban. Záložní rota bude zpočátku dislokována na české základně v Šajkovaci a posléze se přemístí na britskou základnu „Slim Line“ v Prištině. Předpokládáný návrat záložní roty zpět do České republiky je 19. října 2008.

Text a foto: kapitán Mgr. Michal PREJZEK

Z obsahu

Manévry u Chýnova	4	Inspirativní Tankový den v Lešanech	36
Převzali odznak škpt. Václava Morávka	5	Vydařená letecká show	38
Obdobné úkoly, cenné zkušenosti	8	Kaleidoskop	40
Příprava vrcholových manažerů zahájena	14	Předvedli se náčelníkům dělostřelectva	42
Významná zpětná vazba	15	Summer Survival 2008	43
Nebezpečné dědictví minulosti	16	Z Hranic na Praděd	44
Dlouhodobá vize resortu Ministerstva obrany	17	Potřetí Českou Kanadou	45
Personální změna	33	Opět skvělá podívaná	46
		A spoj	47

HRDINSTVÍ se zbabělostí v závěsu

Premiéry válečného dramatu „Tobruk“ využila Armáda České republiky ke své prezentaci

Pokud by po nás chtěl někdo převyprávět příběh, který filmem „Tobruk“ prolíná, nejspíš by nás zaskočil. Snímek je o boji československých vojáků u severolibyského přístavu Tobruk. Začíná výcvikem našich vojáků v Egyptě a končí obranou Tobruku. Jak sám režisér neustále opakuje, v žádném případě mu nešlo o nějaké přestřelky a standardní historiografii. V jeho pozadí se odehrává obrovská deziluze nadšeného vlastence a idealisty vojína Jiřího Pospíchala (herec Jan Meduna), jehož představy jsou nemilosrdně konfrontovány s válečnými útrapami a nesnesitelným peklem africké pouště. Vnímavému divákovi neuniknou ani filozofické úvahy o tom, co je to vlastně odvaha a co naopak zbabělost. Jak tenká linie často v praktickém životě mezi těmito dvěma etickými normami prochází.

„Lidé o tom mnohdy mívají zkreslenou představu. Zbabělost a hrdinství mohou ale v jeden okamžik jedním být. Dokud se nedostanete do mezní situace, nevíte, zda jste hrdina, či zbabělec,“ vysvětluje Václav Marhoul. „Je to složité, kdo je dnes zbabělcem, byl včera hrdinou, ale taky se hrdinou může znova stát. Každý z kluků, kteří byli ve válce, měl slabou chvíli stejně jako každý z mých herců ve Vyškově. V tu chvíli záleží na tom, jak se k tomu postaví ostatní. Odsuzování nemůže obstát.“

„Tobruk“ není v žádném případě ani černobílým válečným dramatem,

Text: Vladimír MAREK
Foto: Eva ZÍTKOVÁ
a archiv filmového štábu

Po netrpělivém očekávání veřejnosti se zájem o vojenskou historii se 10. září konečně dočkalo své premiéry válečné drama režiséra a scenáristy Václava Marhoul „Tobruk“. Několik let příprav, deset přepracovaných scénářů a padesát dva natáčecích dnů v poušti přineslo své ovoce.

nepracuje pouze s kategoriemi dobro a zlo, ale se vším, co je mezi tím. Jsou v něm naznačena mnohá témata, o kterých se až doposud příliš nehovořilo. Antisemitismus v našich zahraničních jednotkách, nedodržování válečných konvencí v podobě používání střel dum-dum a zastřelení italského zajatce, okrádání padlých kamarádů a další.

Je ale otázkou, nakolik jsou připraveni především váleční veteráni, z nichž někteří tyto záležitosti bezprostředně prožili, takové skutečnosti přijmout. V tomto směru přiznává určité obavy i Václav Marhoul. „Je pravda, že to, co je

Afakta

- Při přípravách a obhlídkách štáb navštívil celkem pět arabských zemí – Libyi, Egypt, Sýrii, Tunisko a Maroko. Při tom nacestoval 12 700 kilometrů.
- Historická technika byla přepravena do Tuniska námořní dopravou přes Hamburk, průliv La Manche, Gibraltar a Středozemní moře.
- Na natáčení do Tuniska bylo dovezeno 600 kusů postřelů, 8000 nábojů, 64 střelných zbraní (31 originálů a 33 replik) a 48 bajonetů. Z místních zdrojů bylo použito 75 kg výbušniny.
- V průběhu natáčení se v poušti vypilo vody za 220 000 Kč.
- Na filmu pracovalo dohromady v produkčním a postprodukčním štábu 322 lidí.
- Při natáčení bylo naexponováno 35 kilometrů a 130 metrů filmového negativu.
- Ve filmu je 405 triků, snímek má 1450 střihů.

na plátně, nejsou výmysly. K takovýmto věcem skutečně docházelo. Jsem víc než dvanáct let členem Čs. obce legionářské a snažil jsem se s veterány si tyto otázky dopředu vyříkat. Vysvětloval jsem jim, o čem je scénář a jak chci ten film natočit. Jejich reakce byla samozřejmě v tu chvíli poněkud rozpačitá. Bylo mi jasné, že ode mne očekávají, že jim tímto snímkem vystavím pomník. Argumentoval jsem tím, že mě všichni znají a moc dobře vědí, jaký mám k nim respekt a jakou úctu cítím. Ale jako režisér jsem měl pouze dvě možnosti. Buď stavět pomník, anebo natočit pravdu. A já jsem musil volit tu druhou. Otázka zní, nakolik je česká společnost schopná určité sebereflexe. Nakolik je vyspělá a schopná vzdát odpovídající úctu veteránům, jakými skutečně byli. Lidem z masa a kostí, i se všemi chybami a nedostatků,“ argumentuje režisér.

Film má ryze mužské obsazení. Jeho hlavní postavy tvoří tučt vojáků. Václav Marhoul úmyslně vybíral méně

známé herce, aby umocnil opravdovost a autenticitu příběhu. Naprostá většina rolí stejně jako událostí ve filmu je fiktivních. Autor v tomto případě kombinoval osudy a děje nejen z bojišť v severní Africe, ale i například od Sokolova a na Dukle. Tak trochu reálnou postavou je Slovák voják Janický. Jeho předloha skutečně bojovala v Libyi. A pak ještě jedna z nejvýraznějších rolí ve filmu, desátník Kohák. Jeho příběh byl napsán podle osudu dalšího Slováka četaře Trlandy, který do naší jednotky přišel z cizinecké legie. Trlanda prý byl podle autora scénáře ještě větší „neřád“ než filmový desátník Kohák, který se mimo jiné při zápasech v boxu vyžívá v mlácení těch nejslabších vojáků a bez mrknutí oka zastřelí italského zajatce.

„Kohák toho moc nenamluví a rozhodně nic nevysvětluje. Nesděluje, o čem přemýšlí nebo jak se cítí a proč. Z několika útržků hovoru jiných vojáků můžete částečně pochopit, co je Kohák zač,“ vysvětluje jeho představitel, čtyřiačtyřicetiletý herec Robert Nebřeský. „Abych to mohl hrát, musel jsem o jeho životě něco vědět. Ve scénáři ale nic nebylo. Napsal jsem si jeho životopis, který jsem poslal režisérovi. Když mi ho schválil, mohl jsem se už přepnout na tu postavu a nechat informace působit. Kohák je kvalitní voják a čistý profesionál. Také však člověk bez domova, bez rodiny, bez vyhlídek a bez radosti. Válka je jediný způsob jeho existence. Uvnitř ale nosí umlčené staré city a bolavé vzpomínky. Pro mě je nejtragičtější a nejsmutnější postavou filmu.“

Ve válečném dramatu hrají i dva vojáci Armády České republiky. Jedním z nich je bývalý výsadkář a příslušník 601. skupiny speciálních sil plukovník Karel Klinovský. Jeho původním úkolem bylo zajistit týdenní výcvik herců ve Vyškově. Později odcestoval s filmovým štábem do Tunisu, kde měl vystupovat v roli odborného poradce a zároveň řídit výcvik v poušti. Podíl na přínosu plukovníka Klinovského pro tento film se však díky jeho výrazné osobnosti ještě rozšířil.

A to nejen o malou roli britského důstojníka, nesporný byl i jeho vliv na ostatní herce.

„Setkání s plukovníkem Klinovským, který nám velel ve Vyškově a strávil s námi měsíc na natáčení, mě výrazně ovlivnilo. Je to člověk s velkým Č. Také díky němu jsem si začal vážit české armády a dozvěděl jsem se spoustu informací,“ řekl herec Michal Novotný. Jeho slova potvrzuje další z herců Petr Stach. „Při přípravném kurzu jsem si opravdu hrábl dost hluboko. Ostatní mě podrželi. Kdybych nezažil výcvik, nepoznal bych ani plukovníka Klinovského, který jej vedl. To by byla velká škoda. Je to nejen profík ve svém oboru, ale také skvělý člověk, vypravěč a parták.“

Ministerstvo obrany ČR přispělo do rozpočtu filmu částkou dvanácti milionů korun. Něco podobného je prý ve vyspělých armádách běžné. Obdobným způsobem financovali například Američané film „Top Gun“. Regionální premiéry filmu „Tobruk“ doprovázela Road Show Armády České republiky. Cílem akce bylo prezentovat široké veřejnosti toto válečné drama, připomenout boj za svobodu a československé legionáře a v neposlední řadě prezentovat současnou armádu jako nedílnou součást společnosti.

Jednalo se o dvouhodinový blok, ve kterém mohli návštěvníci zhlédnout současnou vojenskou techniku, vyzkoušet testovou baterii fyzického šetření i svou mušku při střelbě na trenažéru, vidět ukázky bojového umění MUSADO a dozvědět se o tom, jak se stát vojenským profesionálem. Pražské premiéry se účastnila i ministryně obrany Vlasta Parkanová a další představitelé resortu.

Text a foto: Jaroslav PAJER

Okolo dvou a půl tisíc návštěvníků si přijelo v sobotu 6. září prohlédnout na sto kusů současné i historické vojenské techniky do jihočeského Chýnova. Místní radnice, Městský úřad Tábor, Armáda České republiky a tábořská pobočka Svazu důstojníků a praporčíků AČR zde pro ně v rámci velkolepé pojeté akce „90 let s armádou v ČR“ přichystaly i několik dynamických ukázek.

Manévry u Chýnova

Akci vlastně už v pátek zahájily v Domě armády Tábor tři po sobě jdoucí projekce filmu „Devět kapitol ze starého dějepisů“ režiséra Pavla Háši určené pro studenty a žáky tábořských škol. Dokument, který popisuje průběh národněosvobozenického boje Čechů a Slováků v letech 1914 až 1920 a zejména pak historii československých legií, pak doplnila beseda s historiky. Zájem škol o představení byl takový, že se pořadatelé rozhodli uspořádat ještě další promítání snímku během října.

O víkendu se dění přesunulo do Chýnova. Jako poslední pozvánku na odpolední show uspořádali organizátoři hned po ránu jízdu kolony vojenských historických vozidel okolními obcemi. Hlavní pořad byl načasován na sobotní odpoledne.

Pozvání na něj přijala i ministryně obrany Vlasta Parkanová. „Připomínáme si devadesát let založení československého státu a vzniku československé armády,“ prohlásila v krátkém projevu. „To je etapa, na kterou musíme být hrdí. To je etapa, kdy českoslovenští vojáci-legionáři významně přispěli ke vzniku naší státnosti.“ Poté připomněla období, která byla pro armádu a její vztah s veřejností těžká. Rok 1938 vnesl do společnosti dodnes přetrvávající trauma ze situace, kdy politické okolnosti nedovolily, aby armáda, jejíž příslušníci chtěli za republiku bojovat, mohla být nasazena. „To byl první moment,“ uvedla ministryně obrany, „kdy se začala lámat páteř jak vojáků, tak civilistů. Aby toho nebylo málo, přišel rok 1948 a armáda se stala slůžkou komunistického režimu.“ V té době mnozí státní lidé ať už z východního nebo západního odboje začali být

pronásledováni, vyháněni z vlasti a vězněni v komunistických lágrech. Těžko tehdy mohla veřejnost hledat k armádě jednoznačně pozitivní vztah. „Teď už téměř dvacet let žijeme v jiném, svobodném režimu,“ pokračovala Vlasta Parkanová. „Ani dnešní armáda to nemá lehké. Prochází profesionalizací, mnohými změnami technického vybavení a to vše doprovázejí výrazné personální změny.“

Jako první se v odpoledním programu představili vojáci 42. mechanizovaného praporu Svatováclavského z Tábora, kteří předvedli slánění z vrtulníku a zaujetí kruhové obrany. Poté praporčík Kamil Chalupský z tábořského velitelství Vojenské policie demonstroval pyrotechnický zásah se psy při identifikaci výbušného nástražného systému a jeho kolegové pomocí robota Telex likvidaci nebezpečného nálezu. K divácky vděčným patřily také terénní jízdy doplněné o ukázky použití současné i dobové vojenské techniky či rekonstrukce bojů z druhé světové války a jiných dějinných období, jež si připravili příslušníci klubů vojenské historie z Příbrami, Březové a Tábora.

Převzali odznak škpt. Václava Morávka

Text a foto: Jaroslav PAJER

Sedmadvaceti příslušníkům Armády České republiky a vojákům v aktivní záloze předal 11. září ve Vojenském historickém ústavu Praha ředitel sekce plánování sil Ministerstva obrany ČR brigádní generál Jiří Baloun čestný odznak štábního kapitána Václava Morávka.

Toto ocenění jim udělil náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Vlastimil Pícek za významný podíl při zabezpečení činnosti aktivní zálohy a za vzorné plnění povinností a dosažené výsledky u jednotek aktivní zálohy.

Poslední ze skupiny Tří králů štábní kapitán, brigádní generál in memoriam, Václav Morávek se po zatčení podplukovníků Josefa Balabána a Josefa Mašína v roce 1941 ujal vedení radiotelegrafické a zpravodajské skupiny Ústředního výboru odboje domácího. Mimo jiné také udržoval kontakt mezi významným zpravodajským agentem A-54, příslušníkem abwehru Paulem Thümmelem, a exilovou vládou v Londýně. Zemřel 21. března 1942 při přestřelce s gestapem. A právě tohoto hrdinu protinacistického odboje si před pěti lety vybrali příslušníci aktivní zálohy za svého patrona. Ke stému výročí narození Václava Morávka pak náčelník Generálního štábu zřídil čestný odznak nesoucí jeho jméno.

O jeho odkazu se zmínil generál Baloun v krátkém projevu. Uvedl, že se na slavnostní projekci filmu Václava Marhoulky „Tobruk“ setkal s účastníky bitvy o tento libyjský přístav a přiznal, že jak snímek, tak vyprávění pamětníků

Afakta

ČESTNÝ ODZNAK ŠKPT. VÁCLAVA MORÁVKA OBDRŽELI:

- plk. Mgr. Lenka MENDLÍKOVÁ, náčelnice odboru Ředitelství personální podpory
- plk. gšt. Ing. Imrich KUTNÝ, ředitel KVV hlavního města Prahy
- plk. gšt. Ing. Radek HENNER, ředitel KVV Zlín
- pplk. Ing. František HEIDEKER, náčelník štábu KVV Jihlava
- pplk. Mgr. Petr HLADÍK, zástupce velitele Posádkového velitelství Praha
- kpt. Ing. Rostislav JUPPA, učitel Ředitelství výcviku a doktrín Vyškov
- kpt. Ing. Miroslav VESELÝ, ženijní náčelník KVV hlavního města Prahy
- kpt. Ing. Libor HUBÁČEK, ženijní náčelník KVV Karlovy Vary
- kpt. Ing. Radomil DENK, chemický náčelník KVV Plzeň
- prap. Ing. Marek AMBROŽ, učitel Ředitelství výcviku a doktrín Vyškov
- o. z. Peter VALOCSAI, Posádkové velitelství Praha
- kpt. v z. MUDr. Bohumil SKÁLA, Ph.D., velitel pěší rot KVV Pardubice
- kpt. v z. Mgr. Bohumil GAŽDA, velitel pěší rot KVV Hradec Králové
- por. v z. Ing. Ladislav KOŠTÁK, velitel čety KVV hlavního města Prahy
- ppor. v z. Daniel OPATRŇÝ, velitel čety pěší rot KVV Liberec
- pprap. v z. Vladimír ŠIROKÝ, velitel čety pěší rot KVV Brno
- rtm. v z. Bohdan SMÍŠEK, střelec pěší rot KVV Ústí nad Labem
- rtm. v z. Štěpán PRIBILA, velitel družstva pěší rot KVV Jihlava
- rtm. v z. Vladimír GRMOLENSKÝ, zástupce velitele čety pěší rot KVV Olomouc
- rtm. v z. Antonín HOFMAN, kulometník pěší rot KVV Brno
- rtn. v z. Tomáš PETRÁŇ, skladník pěší rot KVV Praha
- rtn. v z. Božetěch SADÍLEK, střelec pěší rot KVV Ústí nad Labem
- rtn. v z. Jan BLAŽEK, spojař pěší rot KVV Karlovy Vary
- rtn. v z. Václav MLČŮCH, řidič pěší rot KVV Ostrava
- rtn. v z. Robin VYORAL, zdravotnický instruktor pěší rot KVV Zlín
- čet. v z. Petr STRUŠKA, spojař pěší rot KVV Zlín
- des. v z. Michal PRZECZEK, střelec pěší rot KVV Ostrava

na něj silně zapůsobily. „A přitom jsem si uvědomil,“ řekl, „že pojmy, jako jsou čest, vlastenectví, odvaha a obětavost, které spojujeme se štábním kapitánem Morávkem, měly obsah. A že bychom je stejným obsahem měli naplňovat i dnes. Je to úkol nás všech – jak profesionálů, tak aktivních záloh.“

Po dekorování a připitku si vojáci prohlédli část expozice Armádního muzea Žižkov.

Text: Jan ZEMAN
Foto: Jan DECKER
a plk. Jaroslav PRIŠČÁK

Čeští sportovci přivezli z Pekingu šest olympijských medailí. Je to hodně, nebo málo ve srovnání s tím, kolik stát do vrcholového sportu ročně investuje? Právě o tom se začalo diskutovat už před koncem letních olympijských her v Pekingu. O výsledcích naší výpravy a o případných změnách systému financování sportu hovoříme s náměstkem ministryně obrany Jaroslavem Kopřivou, jemuž je podřízeno Armádní sportovní centrum Dukla.

OLYMPIÁDA byla úspěšná

■ **Jak hodnotíte výsledky dosažené českými sportovci na XXIX. letních olympijských hrách v Pekingu?**

Osobně se domnívám, že výkon celého našeho olympijského týmu lze považovat za úspěch. Zisk tří zlatých medailí nás v žebříčku bodování národů staví

poměrně vysoko. Mluvil jsem například se zástupci některých zemí, jejichž sportovci získali třeba osm medailí, ale žádnou zlatou, a pro ně by teprve zlaté medaile představovaly ten skutečný úspěch. Hodnota olympijského vítězství by se neměla podceňovat. Jsem samozřejmě velmi rád, že Ivi podíl na úspěchu české výpravy měli sportovci z Armádního sportovního centra Dukla, kteří vybojovali medaile ve čtyřech disciplínách. Dukla se nemá za co stydět a může být na své sportovce právem hrdá.

■ **Takže odmítáte názor, že to byla nejhorší účast na olympijských hrách od roku 1956, kdy si naši sportovci z Melbourne přivezli také pouze šest medailí?**

Doufali jsme, že medaile získáme i v dalších disciplínách, ale nepovedlo

se to. Obzvlášť mě mrzí situace v moderním pětiboji, kdy měl David Svoboda velmi dobře nakročeno k zisku medaile, ale kvůli potížím s vylosovaným koněm se propadl hluboko do pole poražených. Potvrzuje se tak, že sport není jen o dobré přípravě, ale také o kousku štěstí. Bohužel právě štěstí při nás v Pekingu nestálo tak často, jak bychom chtěli. Znovu ale opakuji, že celkově považuji tuto olympiádu za úspěšnou. Ukázalo se, že celá řada sportovců je schopna podávat skvělé výkony, které možná veřejnost tolik nezaujme, jako je třeba sedmé místo ve skoku do výšky. Je ale výborné, že máme mladé sportovce, kteří se umístili do 10. místa. Jsou nadějí pro budoucnost a třeba za čtyři roky budou na olympijských hrách v Londýně bojovat o medaile.

■ **Jak jste prožíval napínavý závod oštěpařky Barbory Špotákové, ze kterého nakonec vyšla jako olympijská vítězka?**

Měl jsem unikátní možnost sledovat její závod na vlastní oči. Ráno jsem byl na moderním pětiboji, ve kterém soutěžili David Svoboda a Michal Michalík. Po nešťastném pádu Davida Svobody z koně jsme se zdrcení přesouvali do „Ptačího hnízda“, kde panovala úžasná atmosféra. Seděli jsme na tribuně obklopeni čínským publikem a povzbuzovali Báru Špotákovou. Při jejím posledním hodu jí fandil téměř celý stadion. To byl okamžik, na který se skutečně nezapomíná. Něco takového zažijete jen několikrát za život. Jsem také velmi rád, že jsem mohl Báře krátce po jejím výkonu osobně pogratulovat.

■ **Po skončení olympiády premiér Mirek Topolánek uvedl, že za peníze, které Česká republika investovala do vrcholového sportu, měla získat více medailí. Co říkáte této námitce?**

Tato slova jsem naživo neslyšel, ale v Českém olympijském domě jsem viděl premiéra děkovat sportovcům za úspěšnou reprezentaci. Svoje hodnocení našich sportovců na olympiádě jsem již řekl. Ročně je prostřednictvím ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy sport podporován částkou 2,2 miliardy korun, přičemž z této sumy připadá na Armádní sportovní centrum Dukla

pouze 143 milionů korun. Domnívám se, že tyto finanční prostředky jsou armádou využívány efektivně a peníze na státní reprezentaci jsme neutratili marně. Na druhou stranu zůstává otázkou, co se děje se zbytkem peněz a zda jsou tyto vynakládány účelně. V tomto smyslu premiérovým slovům rozumím stejně jako jeho úsilí zjistit, jak jsou spotřebovávány miliardy korun určené na sport.

■ **Vedou se například diskuse o tom, proč se mají na státní sportovní reprezentaci podílet hned tři resorty a zda by nebylo výhodnější ji koncentrovat do jediného centra. Jaký na to máte názor?**

Neviděl jsem žádný plán, který by říkal, sjednotíme tři centra v jedno. Teď přede mnou leží článek z deníku Sport, ve kterém náměstek ministra školství mládeže a tělovýchovy Jan Kocourek, který má za úkol připravit novou koncepci, říká, že není záměrem vlády rušit sportovní střediska. Nerad bych tedy komentoval něco, co nikdo nechce předložit. V současné době existují centra pro sportovní reprezentaci, která spadají pod ministerstvo vnitra, ministerstvo obrany a ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Přestože má každé z těchto center svůj atletický areál, nedomnívám se, že by se nějak výrazněji ušetřilo jejich sestěhováním do jednoho místa. Dále je nutné si uvědomit, že například Julisku nevyužívá jen Bára Špotáková nebo Roman Šebrle, ale trénuje tam mladá generace sportovců, hraje se tam fotbal a je to také sportovní centrum pro Prahu 6, které může využívat i nevrcholový sportovec. Navíc u armádních a policejních zařízení je nutné také vidět, že v nich probíhá služební tělovýchova. A nezapomínejme ani na to, že čím více sportovišť, tím více příležitostí ke sportování a šancí pro mládež, protože jinak by nevyrostli žádní další špičkoví sportovci. Debata by rozhodně neměla jít směrem omezovat příležitosti ke sportování, ale spíše k efektivnímu vynakládání finančních prostředků, abychom podchytili mládež a dali šanci talentům.

■ **Nyní odstartoval proces, který má zkoumat, kam ty peníze plynou. Armáda již připravila analýzu fungování a efektivnosti Dukly.**

■ **Můžete nyní prozradit, k čemu jste dospěli?**

Zaměřili jsme se na to, zda úkoly stojící před Duklou, tedy vychovávat talenty a vytvářet podmínky pro dosahování špičkových výkonů ve státní sportovní reprezentaci, jsou plněny a peníze jdou tam, kam mají. Tuto analýzu jsme zpracovávali půl roku, takže jsme začali ještě před vznikem těchto debat. Výsledky jsme měli už zhruba měsíc před olympiádou a ukázaly nám, že zde nedochází k nějakému plýtvání, prostředky jsou koncentrovány přesně na to, co je potřeba a odpovídají tomu výsledky sportovců. Jsem rád, že tuto papírovou teorii potvrdili armádní sportovci v Pekingu. Ukázalo se, že v Dukle se s finančními prostředky hospodaří účelně a přinášejí své ovoce v podobě skvělých sportovních výsledků. Nyní čeká obdobná debata i ostatní sportovní centra, a vlastně celý systém, který ročně spolkne přes dvě miliardy korun. Naš resort v tom má určitý náskok a může ostatním posloužit jako měřítko k porovnání.

■ **Co bude výsledkem zmíněné mimoresortní komise? Půjde pouze o analýzu současného stavu, nebo přímo navrhne možná řešení?**

Cílem je nejprve na úrovni náměstků vytvořit materiál, který by potom posoudil premiér a ministři financí, vnitra, obrany a školství. Hlavním záměrem zadání není snížení množství peněz jdoucích do systému, ale říci, jak tytéž nebo možná i vyšší finanční prostředky přinesou větší úspěchy. Myslím si, že náš resort je dobře připraven vstoupit do této debaty, neboť jsme už provedli analýzu. Naše čerpání finančních prostředků a způsob zabezpečení státní reprezentace by mohly být příkladem pro ostatní.

Obdobné úkoly, cenné zkušenosti

Text: Jaroslav PAJER
Foto: Jiří HOKÚV

Z Berlína, Bratislavy, Budapešti, Bukurešti, Lublaně, Varšavy a Vídně přijeli do Prahy vojenští představitelé těchto metropolí, aby se tu v druhém zářijovém týdnu zúčastnili tradiční konference velitelů posádek hlavních měst středoevropského regionu. Cílem setkání byla především výměna zkušeností z organizace akcí, jež jejich útvary zabezpečují.

„Svým způsobem se nyní všichni potýkáme s obdobným problémem, kterým je snižování počtů,“ říká velitel Posádkového velitelství Praha plk. gšt. Pavel Kantor.

„Takže jsme hovořili o struktuře našich útvarů – jednotek Čestné stráže a vojenských hudeb – v návaznosti na zabezpečení protokolárních státních i nestátních

akcí, pietních anebo jiných slavnostních aktů. Jednali jsme také o plánu společných akcí, které se budou konat v příštím roce.“

Právě výměna zkušeností o způsobu zabezpečení významných akcí, na nichž se metropolitní posádky v poslední době účastnily, byla pro všechny zajímavá. Například Rumuni hovořili o úkolech, jež zastávali během zasedání posledního summitu NATO v Bukurešti. Rakušané zase o svém působení v průběhu mistrovství Evropy ve fotbale. Slovinci získali mnohé zkušenosti při zajišťování akcí v době, kdy jejich země předsedala radě Evropské unie. Právě jejich poznatky byly pro naši stranu cenné zejména proto, že se na stejnou roli od Nového

Při návštěvě u prvního zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajora Josefa Prokše si s ním kromě jiného velitelé posádek vyměnili drobné upomínkové dárky.

Během svého pobytu v Praze hosté navštívili Armádní sportovní centrum Dukla. Po prezentaci činnosti a připomenutí výsledků armádních sportovců na nedávné letní a předloňské zimní olympiádě se seznámili i s letošními medailisty, deblkanoisty Jaroslavem Volfem a Ondřejem Štěpánkem, kteří hostům věnovali své fotografie s podpisy. Přítomen byl rovněž bývalý diskář a olympionik Imrich Bugár.

roku připravuje nejen naše vláda, ale i pražská posádka. Velitelství totiž mimo jiné dostane na starost ubytování řidičů, kteří u nás budou zajišťovat přepravu zahraničních delegací, a rovněž logistickou podporu jejich vozového parku. „A tak nám Slovinci podrobně popsali, jak a co dělali oni. Kolik měli vyčleněných řidičů, kde parkovali vozidla, jak měli zabezpečenou logistiku pro šoféry a podobně,“ objasňuje plk. Jan Černík, bývalý velitel pražského posádkového velitelství, který

se konference mj. účastnil coby doyen mezi veliteli posádek metropolí.

Byl to totiž právě on, kdo před pěti lety reprezentoval českou stranu na jednom ze setkání posádkových velitelů a kdo se poté zasloužil o rozvoj spolupráce a postupné navázání přátelských vztahů s ostatními představiteli posádkových velitelství v hlavních městech zemí střední Evropy.

Kromě konferencí velitelů se mezi útvary koná celá řada aktivit, na kterých

si příslušníci jednotek poměřují svou dovednost a zdatnost. Připomeňme kupříkladu střelecké soutěže, které se organizují v Maďarsku a na Slovensku, zimní biatlon, jenž připravují kolegové z Rakouska, anebo hudební festival v maďarském Miskolci, kde své umění kromě domácích a zahraničních vojenských kapel předvádějí i družstva Čestných stráží.

Užší spolupráci navázali příslušníci pražské posádky se svými protějšky z Varšavy. „Každý rok jezdí tři čtyři naši vojáci – velitelé družstev, čet anebo vrchní praporčík – k nim, aby se seznámili s metodikou jejich výcviku a dalšími novinkami,“ objasňuje plk. Černík. „Poláci zase navštěvují nás. Provádíme sice odlišné cviky, ale přesto se máme co přiučit. Poláci se kupříkladu zajímali o naši profesionalizaci Čestné stráže, oni v ní mají ještě vojáky základní služby. Nás zase zaujal jejich způsob výběru osob do těchto reprezentativních jednotek. Však už jsme podle toho dávali své požadavky na krajská vojenská velitelství k náboru personálu.“

Efekt těchto kontaktů se však odráží i jinde. „Když naši vojáci viděli, jak a co zvládají ostatní, tak na sobě v průběhu roku začali víc pracovat. Čestná stráž, to nejsou žádné primadony, které nemají fyzickou. Počítám, že z našich sto třiceti vojáků je dobrá stovka, která je na tom po fyzické stránce velice dobře,“ dodává Jan Černík.

A co čeká na poli mezinárodní spolupráce příslušníky pražské posádky v příštím roce? „Jedná se asi o dvanáct nebo třináct akcí jak exhibičního rázu či o koncerty vojenských hudeb, tak o sportovní podniky,“ prozrazuje plk. Kantor. „Proběhne také výměnná stáž vrchních praporčíků u varšavského a našeho velitelství.“

Pražská posádka kupříkladu připravuje soutěž družstev, jež proběhne ve výcvikovém prostoru Boletice. Půjde o čtyřicetkilometrový přesun družstev v horském terénu, během kterého budou vojáci střilet ze samopalu, z pistole, házet granátem na cíl a překonávat vodní překážku v gumovém člunu. Rakušané opět chystají zimní biatlon, Maďaři orientační přespolní běh a Němci soutěž ve vojenském plavání na 200 metrů, tedy v polní uniformě.

Text a foto: Vladimír MAREK

Zaprášená ulice plná odpadků až příliš připomíná realitu iráckých měst. Zatímco muži halasně nabízejí za pulty svých stánků zboží pochybné úrovně, zahalené ženy pomalu korzují městem. Ač by to nejspíš nikoho ani ve snu nenapadlo, nacházíme se na americké vojenské základně Hohenfels uprostřed bavorských lesů.

Realistické bojové „divadlo“

Během cvičení Urban II využívala 4. brigáda rychlého nasazení důmyslná výcviková zařízení na americké základně Hohenfels

Pomalou se blíží šestá hodina večerní. Z mešity se ozývá kvilivá modlitba. Korzujících lidí možná ještě přibýlo. Několik mladíků na ulici kope do otrhaného koženého míče. Vtom se ze zátačky vyřítí plně naložený landrover. Kulometry a hlavně dalších palných zbraní trčí do všech stran jako smrtelně nebezpečné ostny dikobraza. Vojáci v polních stejnokrojích z něho ve zlomku sekundy seskakují a derou se do dveří

nejbližšího domu. Hned za ním přijíždějí další vojenská vozidla, která uzavírají ulici. To už se ale také v rukou ještě před chvílí bezcílně se potulujících mladíků objevují samopaly. Prudkou palbou okamžitě napadají vojenské teréňáky.

Jedná se o jednu z mnoha epizod cvičení Urban II, kterého se na přelomu srpna a září na americké základně Hohenfels v Německu účastnili příslušníci 41. mechanizovaného

praporu ze Žatce. Zatímco během cvičení Urban I na jaře letošního roku se věnovali výcviku jednotlivce a družstva, nyní již cvičí v četách a rotě.

„Je to pro nás příprava na nasazení v afghánské provincii Lógar, ke kterému by mělo dojít počátkem příštího roku,“ vysvětluje velitel jednotky kapitán Vít Ducháček. „Vytvořili jsme dva mobilní pozorovací týmy, které budou mít na starost v Afghánistánu ochranu provinčního

rekonstrukčního týmu. Dále jsme sestavili bojový mobilní tým předurčený k přímému boji. Jeho základem se stala četa 43. výsadkového mechanizovaného praporu z Chrudimi. Tu jsme posílili odstřelovači a leteckými návodčími z Náměště nad Oslavou.“

Výcvik by měl vyvrcholit praporním taktickým cvičením, do kterého se zapojí i 172. mechanizovaný prapor 1. americké divize dislokované v Německu. Prapor se připravuje na nasazení v Iráku, kam by měl odletět v říjnu letošního roku. V této fázi výcviku dojde k bezprostřední součinnosti mezi naší jednotkou, štábem praporu a americkými rotami. Kapitán Ducháček má již pod svým velením jednu americkou minometnou četu. Spojení zatím není kompatibilní, a tak je součástí jeho štábu i americký spojař s vysílačkou. Jinak je to ale prý výborná součinnostní zkušenost. Američané, pokud je to potřeba, poskytují minometnou podporu. Navíc jsou podobně jako naši minometčíci univerzální. Jsou schopni podílet se i na běžných patrolách a dalších činnostech.

BOJ BEZ PRAVIDEL

Vojáci postupně „čistí“ jednotlivé domy a palbou vytlačují ozbrojence z ulice. Smyslem akce bylo osvobození rukojmích držených v jednom z domů nebezpečnými teroristy. To se podařilo. Nyní je ještě potřeba, pokud možno bez větších ztrát, stáhnout se i s osvobozenou dvojicí. Zatímco vojáci stále ještě mají obsazena okna všech výškových budov a několik střelců je rozestavěno na střeších, po ulici pobíhá černoch s rukama zdviženými vysoko nad hlavou. Neustále něco vykřikuje. Čím dál víc se přibližuje k zásahové jednotce a naznačuje, že se vzdává. Voják u kulometu si ale stačí včas povšimnout, že se sklání pro samopal ukrytý za rohem. Zatímco upozorňuje prostřednictvím vysílačky kolegy na vzniklé nebezpečí, posílá několik krátkých dávek směrem k ozbrojenci. Jeden z rozhodčích hodnotí ostražitost vojáků. V tomto případě byla totiž simulována situace, ke které v misích mnohdy dochází. Teroristé často používají nejrůznější lsti.

Kapitán Ducháček zdůrazňuje, že nejen vojáci a teroristé mají na těle pásy

s čidly simulačního laserového výcvikového systému MILES, stejným zařízením jsou vybaveni i civilisté, kteří se k přestřelce připlétli zcela náhodou. Přitom jejich zasažení palbou vojáků se hodnotí stejně negativně, jako když se nepodaří paralyzovat teroristy. „Zdejší výcvikové zařízení zaměstnává v rolích figurantů domorodce ze zemí, ve kterých budeme nasazeni. Kluci si zvykají na to, že na bojišti nejsou pouze červení a modří, ale také žlutí a zelení. Tedy civilisté, jejichž životy by měly být uchráněny,“ upozorňuje.

Vojáci postupně vyklízejí jednotlivé budovy. Stahují se k automobilům, které s naježenými kulomety couvají ze středu města. Jako poslední se stahují vojáci ze střešních domů. Jejich úkolem je celý ústup krýt.

Námětem tohoto výcviku bylo zajištění cílové ozbrojené skupiny, která v hustě obydlené části města držela dva rukojmí. Bylo tedy nutné provést prohledávací operace. „Velký důraz byl kladen na koordinaci. V momentu vykopnutí dveří jsme museli vytvořit vnitřní a vnější kordony. Pokud bychom zahájili celou akci vnějším kordonem, došlo by k prozrazení. Hledané osoby by buďto utekly anebo by odpálily improvizované výbušné systémy nastražené v budově, kde byli zadržováni rukojmí,“ rozebírá právě ukončený výcvik kapitán Ducháček. „Situaci navíc komplikovalo

to, že v průběhu operace na nás zaútočili další ozbrojenci. Na rozdíl od Kosova a jiných mírových misí dochází v Iráku velice často k něčemu podobnému. Tam totiž mají zbraně téměř všichni.“

Kapitán Ducháček je s touto částí výcviku celkem spokojen. „První >>>

a druhý mobilní pozorovací tým je sestaven z příslušníků 41. mechanizovaného praporu. Bojový mobilní tým ale tvoří příslušníci 43. výsadkového mechanizovaného praporu. Každý útvar má přitom poněkud jiné postupy. Učíme se působit vedle sebe, snažíme se stmelovat.“

„Je vidět zjevný pokrok, jestliže při minulém zaměstnání jsme měli poměrně velké ztráty, nyní to byl již jen jeden takřikající mrtvý a jeden zraněný voják,“ doplňuje hodnocení velitel pozemního vojska plk. gšt. Miroslav Žižka.

V ZÁŘÍ REFLEKTORŮ

To, že okamžitě po skončení zaměstnání jsou k dispozici přesné údaje o „ztrátách“, není rozhodně náhoda. Podklady pro vyhodnocení zaměstnání je totiž možné získat nejen ze systému MILES napojeného na centrální vyhodnocovací počítačový systém a od rozhodčích, ale i z kamer. V každém ze čtrnácti výcvikových zařízení v Hohenfelsu je jich umístěno hned několik. Všechno se natáčí z několika úhlů a při vyhodnocení je možné každou situaci si přehrát a v případě potřeby i patřičně přiblížit.

„Nejde jenom o to, že Američané zde mají simulační systém MILES třetí, tedy poslední generace, ale především ho při výcviku nasazují v obrovském množství. Kromě vojáků ho mají i všichni figuranti. Něco podobného by u nás nebylo možné už jen z toho důvodu, že tolik souprav

prostě nemáme,“ upozorňuje nadporučík Tomáš Briaský.

„Ani takové kulisy a výcviková města nebudeme zřejmě mít nikdy k dispozici. Především se mi ale líbí celkový přístup amerických instruktorů, chovají se, jako bychom byli skutečně v Iráku. Na každém kroku, v každém gestu je vidět obrovská preciznost. Vše se podřizuje maximální realitě výcviku.“

Jen v loňském roce si výcvikové zařízení v Hohenfelsu najalo šest set figurantů. Už dávno to ale není pouze vhodná pracovní příležitost pro německé obyvatele okolních obcí. Američané se snaží získat domorodé obyvatelstvo pocházející z oblastí, ve kterých budou jednotky nasazeny. Jde o to, aby se vojáci seznámili pokud možno co nejvěrněji s kulturními zvyky a celkovým prostředím, v němž budou působit.

„Jsou to lidé, kteří vůbec neumějí anglicky, hovoří pouze arabsky. Přijedete do výcvikového města a bez tlumočníka se prostě nedomluvíte, nezískáte potřebné informace. I to vás vede k tomu, dělat všechno naplno, jako bychom již nyní byli v zahraniční misi,“ říká poručík Jan Čermák.

Americký prapor, který má na starost v Hohenfelsu výcvik, se skládá z pěti rot, celkem má zhruba sedm set vojáků. Ti jsou schopni velice věrohodně simulovat jakéhokoliv protivníka. Ovládají dokonce i dnes již zastaralé taktiky mechanizované rojnice. K dispozici mají

třicet tanků, devadesát obrněných vozidel a velké množství kolové techniky. Na základně bývá až pět tisíc vojáků. Výcvikové obce a městečka měly původně ryze bavorský vzhled, v posledních třech čtyřech letech získávají stále více arabskou podobu. Nechybějí v nich charakteristické bazary a mešity, všude se povaluje spousta odpadků. Z reproduktorů se line arabská hudba. Když vstoupíme do jednoho z domů a zapneme televizor, naskočí okamžitě arabský program. Náš průvodce nám ukazuje důmyslné skryše vybudované v jednotlivých objektech. Domy mají pro Blízký východ charakteristické rovné střechy. Právě z nich často teroristé útočí.

Specialitou tohoto výcvikového zařízení je přesná kopie dálnice vedoucí z bagdádského letiště do centra města. Její součástí jsou i nadjezdy, podjezdy a kruhové objezdy, na kterých nejčastěji dochází k přepadům. Svodidla, která ji lemují, byla prý přivezena přímo z Iráku.

BOJE V TUNELECH

Podplukovník John Delass je příslušníkem 82. výsadkové divize. Teprve před nedávnem se vrátil z Iráku. Nyní má v Hohenfelsu na starost výcvik. Jeho chloubou jsou napodobeniny podzemních tunelů, které se v poslední době stále častěji vyskytují v Afghánistánu. „Je potřeba, aby si vojáci uvědomili, v jakém prostředí budou bojovat. Většinou

si až u nás mají možnost poprvé vyzkoušet, jak vůbec pronikat do takového podzemního systému. Často se stává, že na podobný boj nejsou patřičně vybaveni. V tunelech je neproniknutelná tma, část vojáků má přitom baterky a někteří přístroje nočního vidění. A to je neslučitelné. Až u nás jim dojde, co všechno budou potřebovat, a výbavu si doplní,“ argumentuje podplukovník Delass.

Jeho slova potvrzuje i kapitán Ducháček. „Máme možnost zde získat ty nejnovější poznatky ze zahraničních misí. Doposud jsme se například přesunovali v šachovnici, až tady nás naučili jezdit v linii za sebou. Vysvětlili nám, že největší nebezpečí při přesunech hrozí odpálením improvizovaných výbušných systémů. Přeprava v linii přitom snižuje možnost najetí na výbušninu. Na automobilech máme cedule v arabštině upozorňující, že přibližující se vozidla musejí ve vzdálenosti sto metrů od nás zastavit. Každé auto, které potká naše kolona, okamžitě tedy zastavujeme a odkláníme. I to přispívá ke snížení rizika.“

Veškerý výcvik se nejdříve provádí za pomoci simulačního systému MILES. V okamžiku, kdy ho vojáci zvládnou, vše opakují s použitím paintbolových zbraní. V poslední etapě se cvičí již s ostrou redukovanou municí. Tzv. střelecký dům představuje v tomto případě výcvikové zařízení, jehož zdi neodrážejí používané gumové projektily, ale

naopak je pohlcují. I to přispívá k bezpečnosti výcviku.

Také ostré střelby je ve zdejších výcvikových zařízení možné absolvovat v zastavěném terénu. Na tento druh přípravy se naši vojáci viditelně těšili. Něco podobného si totiž ještě zatím neměli možnost vyzkoušet.

K přednostem cvičení Urban II nepatří ale pouze vymoženosti amerických výcvikových zařízení, velice prospěšná je i vzájemná součinnost mezi naší a americkou jednotkou. Jde přitom nejen o možnost procvičit si komunikační schopnosti. „Ze všeho nejvíce mě zaujala vstřícnost Američanů. Mají mezi sebou zcela jiné vztahy. Velitel praporu přistupuje k velitelům rot úplně jinak, než jsme zvyklí u nás. Podobný vztah panuje i mezi veliteli rot a jejich podřízenými. Ti si například berou s sebou na poradu na štáb praporu vrchní praporčíky. Je tady mnohem přátelštější, neformálnější ovzduší než u nás, což mě osobně překvapilo,“ líčí Vít Ducháček.

Mezi českými vojáky se diskutuje i o pro nás neobvykle velkém množství munice spotřebované během cvičení Urban II. S sebou si přivezli osmdesát sedm tisíc nábojů. Už v polovině cvičení ale bylo zřejmé, že toto množství bude nedostatečné. A tak žádali o navýšení o nějakých dvacet tisíc. Plk. gšt. Žižka je upozorňuje, že náš přístup k palebné podpoře je poněkud odlišný od amerického, kde se municí rozhodně nešetří.

Podle cvičících vojáků je ale problém velké spotřeby někde jinde. Ta je způsobena spíše intenzitou výcviku. Není výjimkou, že kolona je napadena například třikrát během půlhodinového přesunu, což v reálné situaci nebývá příliš pravděpodobné. Plukovník Žižka ujišťuje cvičící, že jejich žádost o navýšení munice podpoří, musí však být podložena důkladným zdůvodněním.

Příprava vrcholových manažerů zahájena

Text a foto: Pavel PAZDERA

Na Univerzitě obrany v Brně byla 4. září za účasti prvního zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajora Josefa Prokše zahájena výuka ve 22. kurzu Generálního štábu. V prestižním kurzu, který poskytuje nejvyšší vojenské vzdělání v České republice, bude studovat sedm vybraných důstojníků české armády a jeden příslušník lotyšské armády. Z AČR například náčelník ženijního vojska nebo náčelník Geografické služby AČR.

Rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál Rudolf Urban nejprve přivítal nové posluchače na akademické půdě a ve své prezentaci jim představil

poslání, strukturu a hlavní činnosti univerzity, studium nevyjímaje. Jak zdůraznil, absolvování tohoto desetiměsíčního kurzu bude od posluchačů vyžadovat vysoké studijní nasazení a všestrannou aktivitu.

V následné rozpravě účastníci kurzu diskutovali s rektorem-velitelem Univerzity obrany o způsobu přijímání uchazečů o vysokoškolské studium, o přípravě studentů a jejich profilaci, o oddělení vojenského výcviku od studia, o třístupňovém systému vzdělávání na UO a absenci aplikačních kurzů po ukončení navazujícího magisterského studia apod.

V souvislosti se zpřísněním přijímacích podmínek do kurzu Generálního štábu generálmajor Josef Prokš uvedl, že v zájmu velení armády je, aby kurz byl opravdu výběrový a jeho absolventi získali operační nadhled.

Na zahájení výuky v prestižním kariérovém kurzu přijali pozvání hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek a náměstek primátora statutárního města Brna Oliver Pospíšil. Oba představitelé samosprávných orgánů prezentovali svoje pohledy na českou armádu a snažili se důstojníkům přiblížit problematiku kraje a města.

Hejtman Stanislav Juránek hovořil o bezpečnostní situaci v kraji, působení integrovaného záchranného systému a roli hejtmana při řešení krizových situací. „V klíčových kritických situacích se bez pomoci armády neobejdeme,“ řekl hejtman Juránek. Náměstek primátora Oliver Pospíšil podrobně seznámil posluchače kurzu se strategickým plánem rozvoje Brna, přičemž se soustředil na vize ekonomického rozvoje, zlepšení kvality života a životního prostředí ve městě, na rozvoj univerzitního prostředí a na podporu výzkumu a vývoje.

Odbornou přípravu důstojníků v kurzu Generálního štábu garantuje Ústav strategických a obranných studií UO v rámci programů celoživotního vzdělávání vyšších důstojníků. Základním vzdělávacím cílem kurzu je připravit vysoce kvalifikovaného důstojníka – vrcholového manažera se všeobecným rozhledem, tvůrčím myšlením, analytickými schopnostmi a dovednostmi včetně schopnosti rozhodovat a orientovat se v současném společenskopolitickém, vojenskoekonomickém a vojenském dění ve státě i v rámci mezinárodního prostředí.

Významná zpětná vazba

V Praze se konala X. konference profesních svazů armád států Visegrádské čtyřky

Slavnostního zahájení konference se zúčastnil náměstek ministryně obrany František Padělek a náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Vlastimil Pícek. Delegaci hostitelského Svazu vojáků z povolání AČR vedl major Roman Doba.

František Padělek přivítal všechny přítomné. „Osobně si velice cením tohoto pozvání, jako bývalý voják, generál, jsem velmi rád, že se mohu zúčastnit alespoň části vaší konference. Každá velká stavba potřebuje nejen velké architektky a stavitele, ale také lidi, kteří o takovou stavbu budou pečovat a budou ji udržovat. Dům Visegrádské čtyřky má ve vás, ve svých vojácích, spolehlivé strážce a opatrovatele. Pro každý resort obrany v kterékoliv ze zúčastněných zemí představujete nejen váženého a významného partnera, ale jste také inspirací a cennou zpětnou vazbou při zvyšování profesionální úrovně ozbrojených sil.“

Na jeho slova navázal náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Vlastimil Pícek. Přítomné informoval o tom, že naše armáda prochází v současné době složitým obdobím. V návaznosti na snižování zdrojů v resortu Ministerstva obrany ČR a na základě provedených analýz a vyhodnocení dosaženého stavu muselo v loňském roce její velení přistoupit k přehodnocení některých kroků při realizaci druhé etapy reformy. Zároveň upozornil, že zapojení našich vojáků do práce sdružení profesních svazů armád zemí Visegrádské čtyřky považuje za důležitou věc. „Jsem velice rád, že se zástupci svazů při této

jubilejní konferenci setkali právě u nás v Praze. Myslím si, že do budoucna by se měl položit důraz na spolupráci mezi jednotlivými svazy především v té mimoslužební oblasti. Právě zde jsou ještě nemalé rezervy. Navíc by tato aktivita měla být více sladěna s činností v Severoatlantické alianci.“

Major Doba informoval přítomné o činnosti Svazu vojáků z povolání AČR. Z hlediska zájmu vojáků o tuto práci si postěžoval na určitý kampaňovitý průběh, který se mění v závislosti na tom, zda na útvary doléhají určité problémy, či ne. Zároveň připustil, že i zaměření Svazu se musí dále vyvíjet. „Je potřeba budoucím našim členům něco nabídnout. Nejde nám pouze o formální členství, měli by cítit především podporu

Text a foto: Vladimír MAREK

Ve středu 17. září se jednací sál ubytovacího komplexu Juliska v Praze zaplnil slavnostními stejnokroji hned několika armád. Po tři dny zde totiž rokovali delegáti X. konference profesních svazů armád států Visegrádské čtyřky.

ve svém pracovním nasazení. Musíme poskytovat i určitý právnícký a sociální servis. Neměli bychom přitom zapomenout rovněž na nějakou tu mimopracovní aktivitu, ať již sportovní, brannou či společenskou. Doufám, že právě v těchto oblastech si vojáci z povolání najdou své priority a rozšíří naše řady.“

V úloze pozorovatelů se jednání konference zúčastnili i zástupci ukrajinské profesní organizace KITUS. Součástí konference byl také krátký pietní akt u Památníku vojákům 2. světové války na Vítězném náměstí. Do konání XI. konference v polském Gdaňsku převzal předsednictví profesních svazů armád států Visegrádské čtyřky polský představitel plukovník Anatol Tichoniuk.

Nebezpečné dědictví MINULOSTI

Text a foto: kpt. Michal PREJZEK

Nález munice v polích nedaleko Podujeva v pátek 29. srpna zalarmoval výjezd zásahového pyrotechnického týmu EOD (Explosive Ordnance Disposal) 13. kontingentu AČR v silách KFOR. Ten na místě zjistil, že kosovský Albánec při kopání základů svého domu našel vertikálně zabořenou protiletadlovou raketu z války v Kosovu.

Prostor nálezu byl okamžitě neprodyšně uzavřen a do akce byl povolán také speciální tým americké a irské pyrotechnické skupiny. Po dalším odkrytí části střely mohla být raketa blíže identifikována jako protiletadlová raketa 3M9M3, která je v kódu NATO označována jako SA-6 Gainful.

„Nalezená raketa bývala součástí protiletadlového raketového komplexu 2K12 M3 KUB a její primární určení bylo k ničení letounů, křídlatých raket, vrtulníků a ostatních vzdušných cílů létajících v malých a středních výškách v rozmezí od 100 metrů až do 11 kilometrů, ve vzdálenostech 3 až 24 kilometrů,“ popsal člen pyrotechnické skupiny podpraporčík Jan Chudý a dále doplnil: „Sériová produkce tohoto komplexu probíhala v letech 1967 – 1968. Systémem byly vyzbrojeny zejména státy bývalého Varšavského paktu a východního bloku. Délka protiletadlové rakety byla 5,7m a bojová hlavice nesla 23kg TNT v uzavřené kovové schránce s 3000ks střepin.“

Česko-irsko-finsko-americká spolupráce na likvidaci rakety SA-6 byla zahájena v páteční podvečer s maximální

opatrností. Jílovitá půda bránila dalšímu bližšímu prozkoumání. Z tohoto důvodu byla do akce povolána těžká technika. „Se západem slunce musely být z bezpečnostních hledisek výkopové a prohlédávací práce zastaveny. Prostor byl opět předán strážnímu družstvu, které po celou noc zajišťovalo hlídání místa nálezu,“ prozradil podpraporčík Jan Chudý.

Další práce mohly být zahájeny až následující den dopoledne. Mezitím se vytvářel důkladný plán na likvidaci rakety, informování a evakuaci obyvatel, zajištění prostoru, policejní a logistické zabezpečení. „V případě, že by hlavice nebyla poškozena, tak by při jejím výbuchu mohlo dojít k poničení budov v okruhu do dvou kilometrů. Proto musela být celá operace důkladně připravena,“ přiblížil podpraporčík Jan Chudý.

V podvečer se vojáci dostali k bojové hlavici. Ta byla při pádu do země deformována a její trhavina se rozptýlila do podloží. V pondělí obdržel český kontingent rozkaz k poslední fázi likvidace. „Kontrolovanou destrukci zbytků trhaviny provede finský pyrotechnický tým ve středu. Do té doby musí 13. kontingent AČR zajistit ve spolupráci s kosovskou

policií evakuaci obyvatel v perimetru do jednoho kilometru od místa nálezu a uzavření vytyčeného prostoru,“ přiblížil další postup vojáků velitel mechanizované rotě D-Coy kapitán Michal Šustr.

Český pyrotechnický tým EOD za měsíc svého nasazení v misi KFOR likvidoval dvě dělostřelecké miny, dva dýmové granáty a zjišťoval obsah neznámého balíku v blízkosti hraničního přechodu mezi Kosovem a Srbskem.

DLOUHODOBÁ VIZE resortu Ministerstva obrany

Praha, Česká republika 2008

Součástí 13. kontingentu AČR v misi KFOR je také pyrotechnický tým EOD

„Ignoranti quem portum petat nullus suus ventus est.“

„Žádný vítr není příznivý, když nevíš, do kterého přístavu pluješ.“

Seneca, *Epistulae morales ad Lucilium*, VIII, LXXI, 3.

Změny v globálním bezpečnostním prostředí, nutná modernizace našich ozbrojených sil a jejich přizpůsobení novým úkolům vyžadují nejen změny ve struktuře a materiálním vybavení resortu Ministerstva obrany, ale především změnu myšlení. Proto byla poprvé v dějinách České republiky zpracována Dlouhodobá vize resortu Ministerstva obrany, která stanovuje směr a priority pro další etapy transformace resortu Ministerstva obrany v horizontu příštích dvaceti let.

Zejména díky systému kolektivní obrany NATO a prohlubující se evropské integraci nehrozí v dohledné budoucnosti vypuknutí žádného vojenského konfliktu v Evropě, který by závažným způsobem ohrozil politickou nezávislost či územní integritu naší vlasti. Přesto, či spíše právě proto se Česká republika musí aktivně podílet na zachování tohoto prostoru sdílené bezpečnosti včetně obhajoby společných zájmů vojenskou silou tam, kde to bude nutné. Již nyní naši vojáci pomáhají udržovat bezpečnost a stabilitu v řadě krizových oblastí světa, od Kosova přes Irák až po Afghánistán. Vedle toho poskytují důležitou podporu integrovanému záchrannému systému naší republiky a jsou neustále připraveni zasáhnout na pomoc obyvatelstvu v případě velkých přírodních pohrom či průmyslových havárií. Je proto odpovědností vlády, která vojáky do těchto náročných a mnohdy nebezpečných misí vysílá, aby jim zajistila odpovídající podmínky.

To je cílem celé transformace resortu obrany a Dlouhodobá vize je jen jedním z mnoha kroků tohoto dlouhodobého a náročného procesu. Jako každá vize se nepouští do detailů, ale na základě stejných principů, z nichž vychází Souhrnná politické směrnice NATO, Dlouhodobá vize rozvoje evropských obranných schopností a právě aktualizovaná Vojenská strategie České republiky, odvozuje požadavky na schopnosti, kterými bude muset resort Ministerstva obrany disponovat a přednostně je rozvíjet, aby prostředky vydávané na obranu byly využívány skutečně rozumně a přinášely skutečný užitek.

Dlouhodobá vize staví na principu kolektivního zajišťování obrany České republiky v rámci NATO, který umožňuje odklon od vytváření veškerých schopností pro individuální obranu. Zároveň však vyžaduje, abychom do systému kolektivní obrany adekvátně přispívali, a to zvláště účastí ozbrojených sil České republiky v zahraničních vojenských operacích a rozvíjeli k tomu potřebné schopnosti.

Nechceme se připravovat na minulé války. Plníme každodenní úkoly dneška a zároveň se musíme připravovat na výzvy zítřka a pozítří. Abychom tak mohli učinit, musíme vědět, co je naším cílem, do kterého přístavu plujeme. Ukázat na vzdálený cíl, to bylo účelem tohoto dokumentu, a já věřím, že jej Dlouhodobá vize splnila na výbornou.

Ministryně obrany ČR Vlasta Parkanová

Dlouhodobá vize je třetím, dlouho očekávaným dokumentem ze souboru základních nástrojů strategické úrovně, které vláda České republiky letos projednala. I když existence vize byla předpokládána rozkazem MO číslo 33 z roku 2004, její roli z velké části hrála Koncepce výstavby profesionální AČR a mobilizace OS ČR z roku 2003. Ukončením 1. fáze reformy v roce 2006 byla v Transformaci resortu MO zdůrazněna potřeba existence koncepčního dokumentu řešícího cíle výstavby AČR v dlouhodobém horizontu.

Současné bezpečnostní prostředí a predikce jeho vývoje ve spojení s principem kolektivní obrany zdůrazňuje nutnost budovat a rozvíjet expediční schopnosti předurčených svazků, útvarů a jednotek Armády České republiky.

Při zdůrazňování budování expedičních schopností Armády České republiky Dlouhodobá vize rovněž nezapomíná na rozvoj schopností, které jsou nezbytně nutné pro asistenci integrovanému záchrannému systému a Policii České republiky při plnění úkolů na území České republiky při přírodních katastrofách a průmyslových haváriích.

Armáda České republiky tímto poprvé dostává k dispozici koncepční základ určující cíl, ke kterému má směřovat v časovém horizontu příštích dvaceti let. Na základě tohoto cíle je schopna si realisticky definovat potřebnou velitelskou strukturu a strukturu sil a z ní vyplývající potřebu nezbytných zdrojů.

Dlouhodobá vize bude využita jako věcný podklad pro zpracování Koncepce rozvoje Armády České republiky, pro upřesnění existujících koncepcí druhů sil, druhů vojsk a služeb, na jejichž základě budou formulovány požadavky na schopnosti příslušníků AČR, jednotlivých jednotek, útvarů a svazků včetně nezbytné výzbroje, techniky a materiálu.

Tento dokument strategického významu dává obecný rámec soudobých a možných budoucích operací, ve kterých budou společně působit vojenské i nevojenské, národní i mezinárodní organizace, což vyvolává požadavky na nové schopnosti velitelů a štábů uskupení nabízených Českou republikou do operací NATO a EU.

Náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Vlastimil Pícek

Obsah

ÚVOD	V
BEZPEČNOSTNÍ PROSTŘEDÍ	VI
VÝCHODISKA	VII
OPERAČNÍ PROSTŘEDÍ	VIII
ROZVOJ RESORTU MINISTERSTVA OBRANY	X
IMPLEMENTACE	XV

Úvod

1. Dlouhodobá vize resortu Ministerstva obrany (dále jen Dlouhodobá vize) je výchozím dokumentem stanovujícím směr a priority pro další etapy transformace resortu Ministerstva obrany, s cílem dalšího rozvoje jeho schopnosti efektivně realizovat obrannou politiku České republiky v horizontu 20 let.
2. Základní rámec pro formulaci Dlouhodobé vize je dán Ústavou České republiky, příslušnými zákony¹ a základními strategickými dokumenty České republiky v oblasti bezpečnosti a obrany. Dlouhodobá vize vychází především ze Souhrnné politické směrnice NATO, Dlouhodobé vize rozvoje evropských obranných schopností², analýzy bezpečnostního a operačního prostředí, z trendů rozvoje vojenství a staví na stejných principech jako Vojenská strategie České republiky.
3. Dlouhodobá vize popisuje klíčové faktory, které budou ovlivňovat budoucí bezpečnostní prostředí, specifikuje dopady budoucího bezpečnostního prostředí na Českou republiku a stanovuje požadavky na budoucí síly a schopnosti, jejichž rozvoj bude mít v dalších etapách transformace resortu Ministerstva obrany nejvyšší prioritu.
4. Dlouhodobá vize sjednocuje výchozí předpoklady pro určení dalšího směřování všech složek resortu Ministerstva obrany a bude dále rozpracována a konkretizována v navazujících koncepčních dokumentech, pro které bude v souladu s kapitolou *Implementace* jedním ze vstupních podkladů.

Bezpečnostní prostředí

5. Bezpečnostní prostředí bude v horizontu příštích 20 let charakterizováno vysokou dynamikou probíhajících změn, rostoucí komplexností a vzájemnou provázaností různých faktorů. Jeho pozitivní i negativní projevy ve formě příležitostí a ohrožení pro zajišťování bezpečnosti a obrany České republiky jsou v dlouhodobé perspektivě obtížně předvídatelné. Na základě současné úrovně znalostí je nicméně možné identifikovat následující vývojové trendy a z nich vyplývající možné důsledky pro Českou republiku naznačené v kapitole *Východiska*.
- a) **Prohlubování provázanosti a závislosti v mezinárodních vztazích.** Významné postavení Spojených států amerických v mezinárodních vztazích zůstane zachováno, a to i přes sílící vliv regionálních mocností i rostoucí ambice Evropské unie. Možnost přímé vojenské konfrontace mezi mocnostmi bude i přes odlišnost řady jejich zájmů vzhledem ke stupni jejich vzájemné provázanosti a závislosti nízká. Česká republika, jako nedílná součást euro-atlantických bezpečnostních struktur, nebude tedy s největší pravděpodobností konfrontována se státem, který by usiloval o přímé vojenské ohrožení její suverenity a integrity. Vznik rozsáhlého konvenčního útoku proti území NATO nebo EU je v předvídatelném horizontu i nadále málo pravděpodobný; případnou hrozbu tohoto typu bude možné identifikovat s dostatečným časovým předstihem.
- b) **Poroste význam nestátních aktérů** v mezinárodním systému, a to jak v podobě národních či mezinárodních nevládních organizací poskytujících humanitární a rozvojovou pomoc, monitorujících dodržování lidských práv nebo poskytujících odborné zázemí státům i mezinárodním organizacím, tak i v podobě posilování role soukromých subjektů v bezpečnostní oblasti. Značný vliv na bezpečnost České republiky a jejich spojenců budou mít aktivity aktérů **mezinárodního terorismu**, kteří mohou disponovat značnými finančními prostředky, moderními komunikačními prostředky i sofistikovanými zbraněmi a taktickými postupy.
- c) **Prohlubování globalizace.** Globalizace bude stále více probíhat mimo dosah institucionální moci států. Vedle pozitivního působení na rozvoj světové ekonomiky však bude prohlubovat rozdíly mezi těmi, kteří jsou do tohoto procesu zapojeni a profitují z něj, a těmi, kteří se z různých důvodů na tomto procesu nemohou nebo nechťejí podílet anebo v celosvětové konkurenci neobstáli – a to jak v mezinárodním, tak i ve vnitrostátním měřítku. Informační technologie a média budou ještě intenzivněji přispívat ke změně vnímání celosvětových událostí z hlediska času a prostoru, což může vést k rychlému šíření nestability. Rostoucí mobilita spojená s vysokou koncentrací

- obyvatelstva usnadní rychlé šíření nakažlivých chorob, které mohou vést až k pandemiím.
- d) **Pokračování nerovnoměrného demografického vývoje.** Většina přírůstku světové populace nastane v rozvojových zemích, kde bude doprovázena nekontrolovatelnou urbanizací. V zemích s populační explozí se mohou zhoršovat životní podmínky vedoucí k rozpadu politického, ekonomického a sociálního systému a k následné masové migraci, která může vyvolat řadu bezpečnostních problémů spojených s ekonomickou a sociální integrací přistěhovalců do přijímající společnosti. Naopak průměrný věk obyvatelstva vyspělých zemí včetně České republiky se bude zvyšovat. Česká republika se stává cílovou zemí imigrace. Tento trend bude v rostoucí míře pokračovat, což přinese prohlubování kulturní a etnické rozmanitosti české společnosti.
- e) **Pokračující devastace životního prostředí** může v dlouhodobém horizontu vést v některých oblastech ve světě ke katastrofálnímu úbytku zdrojů obživy, společenskému rozvratu a migračním tlakům. Podobné dopady může mít i změna klimatu. Lze předvídat zvýšení intenzity a četnosti přírodních katastrof jak ve světovém, tak i v regionálním měřítku. Z tohoto důvodu bude nutné udržovat schopnost ozbrojených sil³, podporovat orgány krizového řízení při řešení krizových situací nevojenského charakteru na vlastním území či v zahraničí.
- f) **Existence slabých či zcela zhroutených států** bude představovat významný zdroj nestability v mezinárodních vztazích a živnou půdu pro vznik vnitrostátních a regionálních konfliktů s celosvětovými důsledky. Chronickým problémem bude i nadále existence často historicky podmíněných a doposud nevyřešených **ohnisek napětí** v některých částech světa, jež mohou eskalovat v občanskou či mezistátní válku a destabilizovat systém mezistátních hranic. Potenciál vzniku konfliktu bude umocňován působením politických a náboženských extrémistů.
- g) S dalším celosvětovým ekonomickým rozvojem poroste **poptávka po strategických surovinách**, zejména po fosilních palivech, která budou ve sledovaném horizontu i nadále hlavním zdrojem energie. Nelze vyloučit dočasné omezení nebo výpadky jejich dodávek na světový trh selektivního nebo plošného charakteru, ať již budou jejich příčiny přírodní, technické, ekonomické či politické. Spory o kontrolu zdrojů strategických surovin, včetně vody, nebo snaha o zajištění bezpečného a plynulého přístupu k nim se může stát vážnou příčinou pro vznik mezistátních konfliktů.
- h) **Pokračující dynamický rozvoj vědy a technologií** s sebou přinese vyšší dostupnost vyspělých technologií využitelných ve vojenské oblasti, což bude představovat nové příležitosti i pro potenciální protivníky, ať už státní aktéry nebo aktéry mezinárodního terorismu či organizovaného zločinu. Pro vojenské účely

- budou aplikovány poznatky z oblasti informačních technologií, nanotechnologií a biotechnologií. Bude pokračovat rozvoj senzorů, družicové techniky a bezobslužných automatizovaných systémů. Zvyšována bude přesnost, dosah a letalita zbraňových systémů. Bude pokračovat vývoj a zavádění neletálních systémů působení na protivníka. Nové materiály přispějí ke snížení logistické náročnosti systémů (lehčí technika, menší spotřeba paliv) při zvýšení jejich mobility a udržitelnosti.
- i) Rostoucí závislost společnosti na **informačních technologiích** bude mít rozhodující význam při udržení funkčnosti státu ve všech jeho doménách, včetně ozbrojených sil, které budou vysoce závislé na informatizaci a fungování síťového prostředí. Dynamický vývoj v této oblasti bude zvyšovat zranitelnost státních orgánů a bude vyžadovat účinnou obranu kybernetických/informačních systémů před narušením rychlou a účinnou implementací nejnovějších poznatků z této oblasti do praxe.
- j) Jednou z nejzávažnějších hrozeb bude pokračující **šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů, zejména balistických raket**. Nelze rovněž vyloučit možnost, že se tyto prostředky dostanou do rukou nestátních aktérů, vůči nimž by bylo obtížné uplatnit tradiční diplomatické nástroje či strategii odstrašení. Především se může jednat o hrozbu použití chemických, biologických či radiologických látek netradičním, méně sofistikovaným způsobem, který je ale prakticky realizovatelnější.
6. Výše zmíněné trendy představují pro Českou republiku potenciální ohrožení jejich bezpečnostních zájmů. Za určitých podmínek se mohou stát příčinou široké škály krizových stavů ve světě, se závažnými politickými, ekonomickými a sociálními důsledky pro Českou republiku a její občany a také pro její spojence či bezprostřední okolí, což bude vyžadovat udržování vojenských schopností k prosazování a obraně jejich bezpečnostních zájmů, včetně samotné obrany státu.
7. Charakter budoucího bezpečnostního prostředí bude vyžadovat komplexní přístup mezinárodního společenství při řešení krizových situací. Vojenská síla zůstane důležitým a nezbytným prvkem při zajišťování obrany a řešení krizových situací. Poroste však také význam civilních aktérů a spolu s tím bude vzrůstat důležitost vzájemné spolupráce a koordinace mezi všemi zainteresovanými subjekty.
- Východiska
8. Z analýzy předpokládaného bezpečnostního prostředí vyplývá, že rozsáhlý konvenční útok proti území členských zemí NATO nebo EU vyžadující

- masivní nasazení vojenské síly bude i v dlouhodobém horizontu nadále málo pravděpodobný; případnou hrozbu tohoto typu bude možné identifikovat s dostatečným časovým předstihem, ve kterém mohou být realizována příslušná opatření k posílení obranyschopnosti. Mezinárodní terorismus a proliferace zbraní hromadného ničení a jejich nosičů zůstanou nejreálnější hrozbou a jejich projevy mohou v krajním případě vyústit ve značné množství obětí a škod na národním hospodářství. V souvislosti s tím bude nadále rozvíjena schopnost včasného zjišťování a identifikace hrozeb a vyhodnocování možných rizik pro zájmy České republiky, včetně zájmů vyplývajících z členství České republiky v NATO a EU.
9. Ozbrojené síly budou nasazovány v rámci širšího úsilí mezinárodního společenství, a to v souladu s principy Charty OSN, v operacích vedených NATO, EU, OSN nebo *ad hoc* uskupeními. Vojenské operace budou probíhat i ve značné vzdálenosti od České republiky a účast českých ozbrojených sil v principu není, vyjma arktických oblastí, geograficky omezena.
10. Nejpravděpodobnější formou nasazení ozbrojených sil České republiky v horizontu příštích dvaceti let bude jejich aktivní účast v operacích mimo území členských států NATO a EU, v nichž budou souběžně nebo postupně plněny úkoly k vynucení míru, udržování míru i humanitární asistence civilnímu obyvatelstvu.
11. V rámci stabilizačních operací s jejich přechodem do rekonstrukční fáze poroste podíl činnosti civilních složek, přičemž činnost vojsk se zaměří zejména na zajištění bezpečného prostředí pro činnost nevojenských aktérů s cílem co nejrychleji zajistit podmínky pro úspěšný přechod do normálního, mírového života. Zároveň se budou zvyšovat požadavky na schopnost ozbrojených sil vést výcvik místních ozbrojených sil s cílem tyto co nejrychleji připravit k převzetí odpovědnosti za zajišťování bezpečnosti.
12. Obrana vzdušného prostoru České republiky bude zajišťována v rámci společného vzdušného prostoru NATO⁴. Bude i nadále chápána jako samostatný, ale ne oddělený druh operace jak v době eskalace hrozby, tak jako aktivita předcházející případným rizikům nevojenského charakteru nebo je eliminující v době míru.
13. Takto vymezenému spektru možného použití ozbrojených sil bude přizpůsobována jejich struktura, velikost, vybavení odpovídajícími

- zbraňovými systémy, logistická podpora a výcvik jednotlivců i jednotek.
- 14.** Rozsah potenciálního nasazení ozbrojených sil České republiky v operacích vojenského charakteru a pro účely podpory orgánů v krizových situacích nevojenského charakteru je stanovován politicko-vojenskými ambicemi definovanými ve Vojenské strategii České republiky.
- 15.** S probíhající transformací ozbrojených sil se bude postupně zvyšovat podíl nasaditelných a udržitelných sil. Nárůst schopností ozbrojených sil se bude postupně promítat do stanovování rozsahu potenciálního nasazení v rámci politicko-vojenských ambicí České republiky, a to jak v kvalitativní, tak kvantitativní rovině.

Operační prostředí

- 16.** Z předpokládaného charakteru budoucího bezpečnostního prostředí a operací, na nichž se ozbrojené síly České republiky budou podílet, vyplývají následující relevantní rysy budoucího operačního prostředí.

Budoucí prostor činnosti

- 17.** Budoucí prostor činnosti ozbrojených sil bude mít komplexní charakter. Vedle jeho tradičního trojrozměrného chápání bude mnohem intenzivněji využívána jeho nehmotná informační dimenze. V nejpravděpodobnějších budoucích operacích bude možné jen obtížně odlišit frontu od zázemí a nepřítel od civilního obyvatelstva. Bude se zvyšovat význam iniciativy nižších velitelů. Masovost použití sil a prostředků bude nahrazována zvyšující se pohyblivostí menších skupin, rostoucím dosahem a zvyšující se přesností jejich působení. Rozhodující bude přesné a včasné zasažení odpovídajících sil, mobilita a udržitelnost v operaci do doby splnění úkolu včetně jejich ochrany. Dynamicky se bude měnit i charakter plněných úkolů a prováděných činností v rámci operace – střídání i souběh bojové činnosti se stabilizačním a rekonstrukčním úsilím.
- 18.** Ozbrojené síly budou působit ve spolupráci s celou řadou dalších nevojenských organizací, s nimiž budou koordinovat své aktivity.
- 19.** Energie, pitná voda, potraviny a logistické služby budou stále častěji zabezpečovány s využitím civilního sektoru. Poroste závislost na využití vnějších zdrojů. Pro působení v oblastech s chybějící využitelnou infrastrukturou

- 20.** Činnost sil bude často probíhat v zastavěném prostoru za přítomnosti civilního obyvatelstva. Při použití sil budou zohledněny rovněž ekologické aspekty, nutnost ochrany kulturního dědictví a minimalizace vedlejších škod. Znovuobnovení míru a stabilizace státu nebo regionu bude záviset na zajištění stabilního bezpečnostního prostředí a na obnovení politických, ekonomických a sociálních funkcí státních a místních autorit. Význam lidského faktoru v této oblasti nelze podcenit ani nahradit technologickou převahou. Pro úspěch v operacích bude často důležité získání důvěry místního obyvatelstva. Spolupráce s civilním obyvatelstvem bude vyžadovat důkladnou a flexibilní přípravu pro styčnou činnost.

Potenciální protivník

- 21.** Tradiční protivník byl v minulosti jednoznačně identifikovatelný v souladu s mezinárodním právem válečným. V budoucnosti bude však jeho identifikace velmi obtížná. Jeho technologická a doktrinální úroveň bude pravděpodobně nižší, než budou schopnosti ozbrojených sil České republiky a spojenců. Tato skutečnost povede často k vedení asymetrických operací ze strany protivníka. Asymetrický protivník nebude usilovat o vítězství v přímé konfrontaci, ale o prosazení vlastních pravidel. Bude se vyhýbat otevřenému střetu a prodlužovat trvání konfliktu nad dobu přijatelnou pro druhou stranu. Bude usilovat o přímé ohrožení našeho vlastního území s cílem maximalizovat škody na lidských životech nebo jeho infrastrukturu. Asymetrický protivník nebude usilovat o získání vzdušné převahy. Bude se vyhýbat otevřené konfrontaci ve volném terénu a přesune svoji činnost do městských aglomerací či horských nebo zalesněných oblastí, kde jsou sníženy důsledky technologické asymetrie. Bude se orientovat na útoky proti civilnímu obyvatelstvu, na ničení prvků civilní i vojenské infrastruktury. Může použít zbraně hromadného ničení. Vedle existence asymetrického protivníka je s malou mírou pravděpodobnosti nutné počítat i s možností působení proti protivníkovi s obdobnou organizací, technologickými a vojenskými schopnostmi a způsobem použití vojsk, tedy regulérním ozbrojeným silám jednoho nebo i více států.

Technologická a informační doména

- 22.** Pro efektivní použití ozbrojených sil České republiky bude nutné pokračovat v rozvoji interoperability a kompatibility se spojenci, a to na nejnižší možné organizační úrovni. Úroveň vybavení ozbrojených sil moderní výzbrojí, výstrojí a ostatním materiálem a schopnost je účinně komplexně využívat v synergii se schopnostmi nevojenských aktérů bude i v budoucnosti hlavním předpokladem k dosažení úspěchu v operaci. Budoucí technologie budou podporovat procesy spojené se zvládnutím informací, jejich včasné a přesné získávání, zpracování, předávání a ochranu v reálném čase. Ozbrojené síly budou vybavovány rovněž neletálními prostředky. Používána bude samonaváděcí, vysoce přesná munice. Dojde k nárůstu bojové síly na nižším stupni a malé jednotky budou schopny významně přispívat k dosažení strategického efektu. Voják se stane samostatným bojovým systémem. Stále větší spektrum činností bude postupně automatizováno a robotizováno mj. s cílem minimalizovat ohrožení člověka.
- 23.** Vzhledem k přenositelnosti informací komunikačními a informačními systémy v reálném čase budou operace plánovány a řízeny na velké vzdálenosti. Velitel bude schopen velet podřízeným jednotkám z jakéhokoli místa v prostoru nasazení.
- 24.** Sběr informací z různých zdrojů umožní účinně lokalizovat, pozorovat, rozlišovat a sledovat objekty a cíle v reálném čase. Bude vytvářen společný přehled o vývoji situace a udržována informační převaha vycházející ze synergických účinků průzkumu. Informace budou zvyšovat dynamiku bojové činnosti – operačního tempa. Integrovaná architektura senzorů a jejich propojení umožní provádět společné analýzy, vyhodnocování a integraci informací o bojišti (protivník, jeho zámysl a činnost, terén, klimatické podmínky).

Terén a klimatické podmínky

- 25.** Ozbrojené síly České republiky mohou působit v podmínkách, které se zásadně odlišují od klimatu a terénu obvyklého ve středoevropském prostoru. Pro nasazení v prostoru budoucích operací (terén, vysoká vlhkost a teploty, vysoká nadmořská výška, vysoká prašnost či nízké teploty vzduchu) bude potřebné zajišťovat realistické podmínky pro výcvik vojsk, přizpůsobit vzdělávání a upravit operačně technické

charakteristiky existující a zaváděné výbroje, výstroje a dalšího materiálu.

Vlastní a spojenecké síly

- 26.** Ozbrojené síly České republiky budou operativně působit výhradně v rámci aliančních (koaličních) sil pod integrovaným mezinárodním velením. Rozhodující význam pro efektivní plnění úkolů bude mít schopnost společného působení mnohonárodních sil – tedy interoperabilita. Při svém působení budou mít zajištěn přístup ke společně vytvářeným a sdíleným schopnostem.
- 27.** Organizačně budou vytvářeny modulární taktické prvky, z nichž se budou tvořit společná národní a mnohonárodní úkolová uskupení. Jejich kvalitativní i kvantitativní parametry budou odpovídat charakteru plněných úkolů.
- 28.** Operace budou vedeny menšími silami, vysokým tempem, s cílem minimalizovat ztráty a vedlejší účinky. Klíčovým faktorem bude schopnost sdílení všech dostupných informací v reálném čase nebo v čase blízkém reálnému, průřezově všemi spojeneckými silami, všemi úrovněmi velení a s využitím rozsáhlých znalostních databází.
- 29.** Pro Českou republiku bude stále obtížnější udržovat dostatečně silné konvenční síly v celém spektru schopností a současně zabezpečit jejich rozvoj pro potřeby expedičního vedení operací, proto bude podporována tendence k zvýšení míry specializace národních sil. Ozbrojené síly České republiky se budou orientovat na schopnosti využitelné v zahraničních operacích v dimenzích aliančních požadavků na plánování a výstavbu sil.

Doména času

- 30.** Řešení konfliktu či krize vojenskými prostředky povede ke splnění vojenských cílů operace v relativně krátkém časovém úseku. Následná stabilizace regionu či země v rámci řešení politických cílů operace však může vyžadovat velmi dlouhé časové úseky a schopnost dlouhodobého udržení stabilizačních sil. Dlouhodobý charakter operací zaměřených na postkonfliktní stabilizaci bude představovat dlouhodobou zátěž pro ozbrojené síly s významnými požadavky na zdroje.
- 31.** Pro globální konflikt vysoké intenzity nebudou v mírové struktuře ozbrojených sil České republiky vytvářeny reálně existující schopnosti. Předpokládaná doba varování a dispoziční

reakční čas umožní vytvářet pouze podmínky pro jejich výstavbu pro případ zhoršení bezpečnostní situace a zvýšení pravděpodobnosti vzniku globální vojenské konfrontace.

Rozvoj resortu Ministerstva obrany

32. Resort Ministerstva obrany se bude muset neustále přizpůsobovat dynamickým změnám bezpečnostního prostředí, plněným úkolům a podmínkám použití ozbrojených sil. K udržení schopnosti efektivně reagovat na aktuální úkoly a výzvy ve vzdálenější budoucnosti bude resort Ministerstva obrany rozvíjet systém obrany státu, budovat nasaditelné a interoperabilní síly, rozvíjet efektivní organizaci a řízení a získávat a udržovat kompetentní a motivovaný personál.

Výstavba funkčního systému obrany státu

33. Systém obrany státu bude nadále založen na vhodné kombinaci schopností resortu Ministerstva obrany, ostatních orgánů státní správy a samosprávy, státních organizací a komerční sféry. Ozbrojené síly zůstanou se svými bojovými schopnostmi primární zárukou obrany České republiky. Mezinárodní postavení České republiky bude umožňovat, aby byl věrohodný obranný potenciál principiálně vytvářen ve vazbě na rozvoj kolektivního systému obrany euro-atlantického prostoru, k němuž bude Česká republika odpovídajícím způsobem přispívat. Reálný rozsah sil a prostředků potřebných pro zajištění obrany bude pružně přizpůsobován vývojovým trendům bezpečnostního prostředí.

34. Včasné a věrohodné zpravodajské informace budou vytvářet příslušným orgánům časový prostor a potřebnou volnost pro strategické rozhodování. Česká republika se bude podílet na sdíleném strategickém zpravodajství v rámci NATO, systému jeho včasné výstrahy a bude i nadále rozvíjet spolupráci se zpravodajskými a bezpečnostními službami států EU i třetích zemí.

35. Účinná protivzdušná obrana státu ve spolupráci se spojenci zůstane důležitým aspektem národní suverenity a bude zabezpečena existencí vlastních schopností a zapojením České republiky do NATINADS. Česká republika bude disponovat prostředky pro tvorbu nezbytného radiolokačního pole, vlastními

multifunkčními prostředky taktického letectva v kombinaci s lehkými mobilními taktickými prostředky protivzdušné obrany. Česká republika se bude podílet na společných schopnostech protiraketové obrany.

36. Za účelem posílení systému obrany státu a schopnosti účastnit se v zahraničních operacích bude vybudována klíčová schopnost působení sil v integrovaném prostředí NEC⁵. NEC umožní zajištění informační převahy nad protivníkem a poskytne všem prvkům sdílené informace, společný obraz situace a efektivní nástroje pro koordinované vedení operace a krizové řízení.

37. Naplňování politicko-vojenských ambicí České republiky a úkolů vyplývajících z právních norem budou ozbrojené síly plnit ve své mírové organizační struktuře. Systém mobilizace bude centrálně zajištěn administrativně s možností jeho aktualizace a případné aktivace v závislosti na vývoji bezpečnostní situace.

38. Vzhledem ke komplexnímu charakteru bezpečnostního prostředí a koexistenci hrozeb vojenského i nevojenského charakteru se bude resort Ministerstva obrany ve spolupráci s ostatními prvky bezpečnostního systému podílet na rozvoji národního systému reakce na krizi, který bude úzce provázán se systémem NATO⁶. V rámci České republiky bude resort Ministerstva obrany v případě potřeby nasazovat své síly a prostředky ve prospěch integrovaného záchranného systému a Policie České republiky.

39. Elektronické systémy zaváděné do resortu Ministerstva obrany budou disponovat vysokou mírou odolnosti vůči kybernetickým útokům při zachování plnohodnotné funkčnosti ve vztahu k plnění úkolů obrany státu. Resort Ministerstva obrany se bude ve spolupráci s ostatními složkami státu podílet v rozsahu svých potřeb na rozvoji potřebné související infrastruktury.

40. Resort Ministerstva obrany se bude při plnění svého poslání opírat o komplexní, přizpůsobivou a vysoce racionální podporu. Plnění podpůrných funkcí bude stále častěji realizováno mimo resort Ministerstva obrany při využití potenciálu civilního sektoru. Vlastní schopnosti resortu Ministerstva obrany budou garantovat nezbytně nutnou míru nezávislosti nasaditelných sil.

41. Resort Ministerstva obrany bude i nadále plánovat a koordinovat provádění operační přípravy státního území České republiky (OPSÚ). Rozsah OPSÚ bude důsledně reagovat na vývoj bezpečnostního prostředí,

potřeby ozbrojených sil, spojeneckých ozbrojených sil a dalších součástí bezpečnostního systému České republiky. Při této činnosti bude zohledňovat vhodná plánovaná opatření k řešení nevojenských krizových situací. V rámci OPSÚ zabezpečí resort Ministerstva obrany podle požadavků Aliance odpovídající podmínky pro přijetí posilujících sil a jejich podporu.

42. Rozsah činnosti státních podniků a příspěvkových organizací zřizovaných Ministerstvem obrany, stacionární logistická a zdravotnická podpora budou přizpůsobeny potřebám a finančním možnostem resortu Ministerstva obrany.

43. Resort Ministerstva obrany zoptimalizuje počet vojenských újezdů s cílem vytvoření účelného moderního zázemí pro výcvik v návaznosti na pokračující modernizaci ozbrojených sil a jejich přiblížení cílové dislokaci vojsk.

Výstavba nasaditelných a interoperabilních sil

44. Česká republika bude disponovat jedním souborem sil, vysoce účinných a odolných, plně nasaditelných, interoperabilních, dlouhodobě udržitelných, modulárně strukturovaných, univerzálně využitelných v celém spektru operací, s moderním velením a řízením, schopných účinně koordinovat své aktivity s vojenskými i nevojenskými aktéry. Tento soubor nasaditelných sil bude společným základem pro příspěvky České republiky do operací vedených NATO, EU, OSN či *ad hoc* koalicemi. Do společného souboru schopností bude Česká republika přispívat i specifickými operačními schopnostmi, ve kterých dosahuje mezinárodního uznání. Tyto schopnosti budou dále rozvíjeny v závislosti na potřebách NATO či EU, vývoji vojenskosti a dalších faktorech.

a) Všechny síly budou vytvářeny jako nasaditelné v celém spektru operací. Všichni vojáci v činné službě (a pro plnění nevojenských funkcí i určitá část přesně definovaných občanských zaměstnanců) budou schopni nasazení do operací v zahraničí, k čemuž budou přijata odpovídající organizační, legislativní a personální opatření. U organizačních součástí, u kterých není jejich nasazení jako celku do operací v principu pravděpodobné, budou k nasazení připravovány jejich účelové dílčí části s požadovanými schopnostmi. Síly budou schopny vzdušné a námořní strategické přepravy. Stacionární systémy budou, tam, kde to bude z hlediska obranných potřeb a finančních možností vhodné, postupně vyváděny

z armádního režimu a struktur a plnění jejich funkcí bude zajišťováno na komerčním základě.

b) Síly budou plně interoperabilní se spojenci v operační, materiální, technické a administrativní oblasti a v oblasti procedur, a to na všech potřebných organizačních úrovních, včetně těch nejnižších. Pro dosažení a udržení potřebného stupně interoperability budou důsledně aplikovány příslušné standardy NATO a EU.

c) Síly pozemního vojska, včetně prvků jejich bojové podpory a bojového zabezpečení, u nichž se předpokládá dlouhodobé nasazení do operací na rotačním principu, budou budovány v rozsahu čtyřnásobku kapacit požadovaných politicko-vojenskými ambicemi České republiky. Ostatní síly, u nichž se nepředpokládá rotace a dlouhodobá udržitelnost v operacích, budou budovány v rozsahu dvojnásobku kapacit požadovaných politicko-vojenskými ambicemi České republiky. Tímto opatřením spolu s nezbytnými kapacitami pro udržení bojové schopnosti bude zajištěna udržitelnost sil na bojišti v rozsahu předpokládaného operačního použití. Výzbroj bude unifikována podle ekonomických možností České republiky a podle doporučení bezpečnostních organizací, kterých je Česká republika členem. Bude omezeno spektrum hlavních zbraňových systémů a vojenské techniky.

d) Modulární struktura sil: Struktura sil bude zabezpečovat vytváření požadovaných úkolových bojových uskupení v souladu s politicko-vojenskými ambicemi České republiky. Jednotky všech druhů vojsk a služeb různého stupně velení budou vyčleňovány pro potřeby vytváření společných úkolových uskupení, jejichž schopnosti budou přizpůsobovány konkrétním potřebám operace. Všechny druhy sil, druhy vojsk a služeb budou schopny postavit jádro rotního úkolového uskupení podle svého předurčení, jádro praporečného uskupení budou schopny postavit vševojskové útvary, útvary ženijního a chemického vojska, polní nemocnice a útvar vojskového letectva. Postupně bude dosažena modularita na úrovni roty, u speciálních složek i nižší.

e) Z pohledu struktury sil nebude možné udržet celé spektrum schopností na nejvyšší technologické úrovni. Budou utlumeny schopnosti, jejichž využití v operacích bude méně pravděpodobné. Chybějící schopnosti budou zajištěny jejich sdílením v rámci mezinárodní spolupráce.

f) Univerzálnost sil zabezpečí jejich efektivní využitelnost při plnění stále širšího spektra úkolů při eliminaci ohrožení vojenského i nevojenského charakteru na území i mimo území České republiky.

g) Ozbrojené síly budou schopny účinně spolupracovat s nevojenskými národními i mezinárodními, vládními i nevládními organizacemi a budou otevřené k médiím, která budou mít možnost jejich činnost monitorovat a působit na veřejné mínění.

Velení a řízení – velitelská struktura

45. Velitelská struktura bude určována politicko-vojenskými ambicemi České republiky a požadavky NATO a EU na výstavbu sil. Nasaditelná velitelská struktura bude budována pro velení v operacích maximálně do úrovně brigádního úkolového uskupení se schopností velet také mezinárodním silám, které jsou součástí brigádního úkolového uskupení.
46. Stacionární velitelství a štáby budou minimalizovány a připraveny vyčlenit své organické prvky, případně příslušníky pro zajištění udržitelnosti velení v operacích. Funkčně budou řídit výkonná opatření výstavby, rozvoje, přípravy a výcviku sil. Bude minimalizován rozsah jejich zabezpečovacích jednotek. Nebojové funkce budou zabezpečovány civilním personálem.
47. Velení a řízení bude podporováno odolným informačním systémem, který bude začleněn v integrovaném prostředí NEC a který bude umožňovat oboustranné sdílení a využívání informací. Proces rozhodování v operačních štábech bude podporován zajištěním vazby na vlastní a spojenecké analytické a informační zdroje.

Síly – struktura sil

48. Struktura sil bude koordinována s požadavky na výstavbu sil NATO a bude trvale zajišťovat naplňování deklarovaných politicko-vojenských ambicí České republiky. Hlavní součástí struktury sil budou nasaditelné pozemní a vzdušné síly.
49. **Útvary pozemních sil** budou schopny vytvořit jádra čtyř praporních úkolových uskupení a v případě potřeby brigádní úkolové uskupení lehkého nebo středního typu. Úkolová uskupení budou vyzbrojena lehkými obrněnými vozidly, obrněnými transportéry, případně bojovými vozidly pěchoty.
50. **Vzdušné síly** budou zabezpečovat ochranu vzdušného prostoru státu v rámci NATINADS prostředky nadzvukového letectva. Dále budou schopny podílet se na sřežení vzdušného prostoru i na území jiných států, účastnit se alianční vzdušné operace nebo se podílet na zabezpečení přímé letecké podpory jednotek nasazených v operaci. Vzdušné síly budou působit v zahraničních operacích také lehkými mobilními prostředky vojskové protivzdušné obrany. Vedle toho budou schopny zajišťovat vzdušnou přepravu ústavních činitelů a taktickou vzdušnou přepravu sil

a prostředků AČR do operací a v rámci prostoru operace. Na území České republiky budou schopny řídit letový provoz vzdušných sil a podílet se na plnění úkolů HNS⁷. V souladu s těmito úkoly bude optimalizována struktura vzdušných sil a počet provozovaných leteckých základů.

51. **Síly bojové podpory** budou schopny působit na protivníka s využitím letálních i neletálních prostředků. Letální ničení bude využívat schopností lehkých dělostřeleckých systémů, taktického letectva, vrtulníkového letectva a lehkých mobilních systémů vojskové protivzdušné obrany. Neletální prostředky působení budou zaměřeny na komunikační a informační systémy, senzory a vědomí protivníka. Budou využívány elektronické systémy, možnosti psychologických a informačních operací a prostředky k zvládnutí skupin civilních osob. Souběžně se bude odpovídajícím způsobem rozvíjet schopnost ženijní podpory operací se zaměřením na oblast odminování, likvidace výbušného materiálu a improvizovaných výbušných zařízení, obnovu a budování infrastruktury a odstraňování následků operací. OPZHN a s ní související bojová podpora bude i nadále rozvíjena jako profilující schopnost ozbrojených sil České republiky v rámci NATO i EU.
52. **Všestranné zpravodajské zabezpečení** AČR bude zajišťováno naplněním základních schopností ISTAR⁸. Bude vytvořen informační systém, který umožní získávání, zpracování a předávání zjištěných informací v reálném čase k řídicím a analytickým prvkům a přenos dat k uživatelům. Bude vybudována taková architektura zpravodajských štábů, která využije všech schopností ISTAR, včetně HUMINT⁹ a možností optoelektronického a radioelektronického průzkumu.
53. **Vojenské zpravodajství** bude v míru schopno zabezpečovat informace o reálném i potenciálním ohrožení České republiky. V krizových situacích a vojenských zahraničních operacích pak bude schopno poskytovat celkový přehled o situaci v prostoru zpravodajského zájmu, o pravděpodobném protivníkově a upozorňovat na nárůst nebezpečí. V období války bude průběžně zabezpečovat informace o možnostech a záměrech sil protivníka a prostoru, ve kterém se vede nebo předpokládá vést bojová činnost.
54. **Jednotky bojového zabezpečení** budou i nadále působit ve prospěch vlastních nasazených sil a mohou v odpovídajícím rozsahu působit i ve prospěch mezinárodních úkolových uskupení. V operacích budou využívány

kapacity mezinárodní logistiky a dostupných služeb volného trhu. Bude kladen důraz na snižování logistické náročnosti jednotek v zájmu jejich dlouhodobé udržitelnosti v operacích.

55. **Speciální síly** budou rozvíjeny pro plnění úkolů zvláštního charakteru a významu s potřebou velmi rychlého, úderného a překvapivého zasazení, umožňujícího dosažení strategického efektu s použitím malých taktických jednotek nebo týmů.
56. **Vojenská policie** dosáhne plné kompatibility s vojenskými policiemi zemí NATO a EU a s integrovaným záchranným systémem České republiky. Vojenská policie bude vedle svých stávajících úkolů také schopna v rámci své odbornosti působit samostatně v zahraničních operacích. K zabezpečení včasného plnění úkolů bude disponovat rozvinutým hotovostním systémem, včetně podpory speciálními složkami.
57. Schopnosti, které nebude efektivní zabezpečovat organizačními prvky resortu Ministerstva obrany, budou pořízovány prostřednictvím mezinárodní spolupráce nebo **outsourcingu**, a to nejen na území České republiky, ale i při nasazení v operacích. Prioritou bude zabezpečení strategické přepravy, zásobování, údržby a oprav vojenských techniků a materiálu.
58. **Vzdělávání, příprava a výcvik** všech jednotek druhů sil, druhů vojsk a služeb, jejich velitelství a štábů se bude provádět tak, aby byla garantována schopnost plnění úkolů v celém spektru předpokládaných operací. Jednotky bojové podpory a bojového zabezpečení do stupně rota/baterie budou rovněž připravovány a cvičeny pro plnění úkolů vševojskových jednotek pro nasazení v humanitárních operacích, případně v operacích na udržení míru. Neustálé zvyšování efektivnosti výcviku bude dosahováno rostoucím podílem simulačních a trenažerových technologií přibližujících výcvik reálným podmínkám použití.
59. Resort Ministerstva obrany bude intenzivně rozvíjet vojenskou zahraniční pomoc, především v oblasti výcviku a vzdělávání. Cílem této pomoci bude vedle standardní zahraniční spolupráce pomáhat nečlenským zemím NATO a EU jak při vytváření civilně řízených ozbrojených sil, tak i při jejich transformaci. Na této pomoci se budou podílet všechny příslušné součásti resortu Ministerstva obrany. Konkrétní aktivity budou organizovány samostatně nebo ve spolupráci se spojenci a partnery v NATO a EU a mohou probíhat jak v České republice, tak i mimo ni.

Zajištění efektivní organizace, řízení a velení

60. Činnost resortu Ministerstva obrany bude i nadále postavena na zásadách civilního řízení a demokratické kontroly ozbrojených sil. Strategické řízení bude založeno na důsledném delegování pravomocí a odpovědností na odpovídající úroveň. Bude vycházet z komunikace, koordinace a spolupráce na horizontální úrovni organizační struktury.
61. Struktura ústředního správního úřadu bude optimalizována s ohledem na výkon nezbytných koncepčních, normotvorných, správních, rozhodovacích, analytických a plánovacích funkcí. Výkonné funkce budou v maximální účelné míře převedeny na podřízené složky nebo mimo resort Ministerstva obrany. Vzniklé úspory personálu budou využity ke zvýšení podílu nasaditelných sil.
62. Vojenské správní úřady na úrovni krajů budou minimalizovány, přičemž budou plnit omezený rozsah vojenských odborných úkolů v rozsahu komunikace resortu Ministerstva obrany s orgány státní správy a samosprávy, koordinovat činnost vojenských sil nasazených v případě živelních pohrom a jiných mimořádných událostí v prostoru kraje a budou připraveny k zabezpečení výkonu státní správy v oblasti realizace branné povinnosti občanů České republiky.
63. Pro rychlý přenos poznatků a zkušeností z operací do subsystému rozvoje schopností bude vytvořen účinný mechanismus pro zajištění implementace rychle se měnících operačních potřeb do praxe (pružné plánování, výstavba sil, změny ve výcviku, doktrínách a postupech, pořízování schopností akvizicí, atd.).
64. Dlouhodobý rozvoj resortu Ministerstva obrany nebude možné realizovat bez všestranné a intenzivní mezinárodní spolupráce. Ta bude realizována především v oblasti optimalizace procesů velení a řízení, vyzbrojování, výzkumu a vývoje, vzdělávání, výcviku, vytváření mezinárodních jednotek a sdílených schopností a jejich nasazování do operací. Za tímto účelem bude zajištěna stálá a kvalifikovaná přítomnost českých expertů v řídicích strukturách NATO, EU a mezinárodních štábech, prosazující zájmy resortu Ministerstva obrany a priority obranné politiky České republiky. Při rozvoji technologicky a finančně náročných schopností se bude resort Ministerstva obrany zapojovat do multilaterálních a bilaterálních programů a bude podporovat i zapojení českého průmyslu.

65. Proces vyzbrojování bude garantovat včasnou realizaci programů s požadovanými výstupními parametry v rámci plánovaných finančních prostředků. Na projekty vyzbrojování bude uplatňovat státní ověřování jakosti. Plánování požadavků na akviziční činnost bude vycházet z dlouhodobých plánovacích procesů a bude objektivizované. Akviziční proces resortu Ministerstva obrany bude transparentní, garantující rovné podmínky veřejné soutěže, využívající moderní elektronické systémy obchodování. Výběr bude orientován na pořízení nejlepšího užítka za vložené prostředky z pohledu zajištění celého životního cyklu produktu.
66. Informační systémy umožní přehled o majetku, zásobách, provozované technice, personálu a schopnostech sil v reálném čase a vytvoří podmínky pro efektivní velení a řízení na všech stupních resortu Ministerstva obrany na území České republiky i při nasazení v operacích mimo území České republiky. Rozsah administrativních činností a jejich časová náročnost budou omezovány optimalizovaným tokem dokumentů a dostupností manažerských informací v centrálním informačním systému.
67. Priority resortu Ministerstva obrany ve výzkumu, vývoji a inovacích budou zaměřeny na rozvoj profilujících schopností ozbrojených sil České republiky v rámci NATO a EU. Resort Ministerstva obrany bude podporovat aplikovaný výzkum, na který bude navazovat vývoj a inovace vedoucí k okamžitému zavádění výsledků do praxe na podporu schopností ozbrojených sil a bezpečnostního systému České republiky.
68. Resort Ministerstva obrany se vypořádá s dlouhodobým zastaráváním své infrastruktury a zabezpečí, aby její úroveň odpovídala společenskému standardu. I nadále bude postupně docházet k soustřeďování samostatně dislokováných součástí do větších, efektivnějších dislokačních celků. Resort Ministerstva obrany nebude disponovat nepotřebnou nemovitou infrastrukturou, případně infrastrukturou, jejíž využívání a údržba nejsou racionální.

Kompetentní a motivovaní lidé

69. Kompetentní a motivovaní lidé jsou a i v budoucnosti zůstanou nejcennější hodnotou resortu Ministerstva obrany. Požadavky na jejich přípravu, jak ve fázi vzdělávání, tak i výcviku, odborné a osobnostní kvality s vývojem ve vojenství permanentně porostou.
70. Dlouhodobé trendy demografického vývoje v České republice naznačují, že lidský

- potenciál České republiky se v období do roku 2028 nebude výrazně lišit od současnosti a bude z kvantitativního hlediska dostatečný pro obměnu personálu resortu Ministerstva obrany. Rizikovým faktorem z hlediska kvalitativního je snižování fyzické kompetence mladé generace a zhoršování jejího zdravotního stavu, jakož i měnící se sociální prostředí společnosti, což bude ovlivňovat schopnost resortu Ministerstva obrany udržet a dále rozvíjet kompetentní a motivovaný personál.
71. Potřebný rozvoj schopností personálu bude vyžadovat komplexní a v některých specifických odbornostech i individuální přístup k jejich získávání, vzdělávání, řízení kariéry a zabezpečení po celou dobu jejich působení v resortu Ministerstva obrany. Resort Ministerstva obrany bude podporovat propojování veřejného, nevládního i soukromého sektoru a rozvoj mezinárodní spolupráce v rámci celoživotního vzdělávání.
72. Bude vytvořen flexibilní systém pro získávání, přípravu, udržování a doplňování personálu v podmínkách konkurenčních tržních mechanismů.
73. Resort Ministerstva obrany bude usilovat o to, aby nejvýznamnější motivací personálu bylo celospolečenské ocenění jeho činnosti a nabídka kariérního rozvoje s možnostmi celoživotního vzdělávání umožňujícího i následné úspěšné uplatnění na trhu práce po skončení vojenské kariéry.
74. Vzdělávání personálu bude garantovat profesní, odborné a lidské kvality v souladu s potřebami resortu Ministerstva obrany a umožní i uplatnění personálu po ukončení jeho aktivní služby. Celoživotní vzdělávání personálu bude umožněno vybraným příslušníkům resortu Ministerstva obrany a bude pojímáno jako proces bezprostředně spjatý s kariérním řádem a systemizací funkcí a bude zohledněn jeho motivační aspekt.
75. K realizaci vzdělávání bude vytvořen řízený systém, který bude přístupný a kompatibilní se vzdělávacími systémy států NATO, EU a vzdělávacím systémem České republiky. Resort Ministerstva obrany bude i nadále realizovat vzdělávání a odbornou přípravu personálu jak ve vlastních vzdělávacích institucích a výcvikových zařízeních, tak i mimo ně a v zahraničí na základě principu účelnosti a efektivnosti.
76. Kariérní postup bude postaven na zásadách transparentnosti a bude zajišťovat rovné příležitosti i objektivnost výběru v postupu na základě výkonnosti. Systém řízení kariér bude centralizován a realizován

v podmínkách, které zajistí budování, udržování, rozvoj a optimální využití lidského potenciálu resortu Ministerstva obrany v souladu s jeho potřebami.

77. Sociální a zdravotní politika bude zajišťovat komplexní péči o personál po celou dobu jeho působení v resortu Ministerstva obrany. Případné negativní dopady vojenské služby budou po jejím skončení zmírňovány odpovídajícím sociálním zajištěním, včetně cílené péče o válečné veterány.

Implementace

78. Tento dokument vyjadřuje dlouhodobou představu rozvoje resortu Ministerstva obrany v horizontu příštích dvaceti let a je jedním ze vstupních podkladů pro zpracování dalších zásadních koncepčních dokumentů. Současně patří mezi vstupy pro linii plánovacích aliančních a resortních dokumentů.
79. Dlouhodobá vize bude aktualizována v případě změny politického zadání (např. na základě výrazného zhoršení bezpečnostního prostředí).
80. Dlouhodobá vize je neutajovaným veřejným dokumentem. Je projednána vládou České republiky, s obsahem jsou seznámeny relevantní výbory Parlamentu České republiky.

Dlouhodobou vizi resortu Ministerstva obrany vláda projednala a vzala na vědomí usnesením ze dne 23. července 2008 č. 908.

Odkazy:

- 1) Toto ovšem nevylučuje, že implementace Dlouhodobé vize může vést k potřebě provedení legislativních změn.
- 2) An Initial Long-Term Vision for European Defence Capability and Capacity Needs
- 3) Ozbrojené síly ČR jsou pro účely Dlouhodobé vize chápány odlišně od zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR, a rozumí se jimi Armáda ČR, Vojenská policie a Vojenské zpravodajství.
- 4) NATINADS – NATO Integrated Air Defence System
- 5) NEC – Network Enabled Capability
- 6) NCRS – NATO Crisis Response System
- 7) HNS – Host Nation Support
- 8) ISTAR – Intelligence, Surveillance, Target Acquisition and Reconnaissance
- 9) HUMINT – Human Intelligence

Přílohu připravil: Ladislav LENK
Zdroj: SOPS MO

Personální změna

Text a foto: Pavel LANG

Krátký a emotivní. Tak lze charakterizovat slavnostní nástup, na kterém se předávala a přebírala funkce velitele Správy letiště Pardubice. K personální změně u této součásti vzdušných sil Armády ČR došlo po pěti letech. Podplukovníka Ivana Čecha vystřídal podplukovník Martin Janatka.

„Jednotky, pozor!“ velí důstojník a vyhlašuje personální rozkazy ředitele Ředitelství personální podpory a velitele společných sil. „Dnem 1. srpna 2008 byl přeložen do jiného místa výkonu služby a současně služebně zařazen na systemizované místo náčelníka štábu 21. základny taktického letectva Čáslav podplukovník Ivan Čech. Dnem 1. září 2008 byl služebně zařazen na systemizované místo velitele Správy letiště Pardubice major Martin Janatka. Současně se jmenuje do hodnosti podplukovníka.“

Prioritním úkolem Správy letiště Pardubice je zabezpečování letištních provozních služeb. Kromě toho plní i smluvní vztahy s civilními subjekty, kterými jsou

EBA, a. s., a Centrum leteckého výcviku, jež provádí letecký výcvik posluchačů Univerzity obrany. Další zajímavostí je, že útvar disponuje skupinou, která jako jediná v Armádě ČR provádí zpracování výsledků vzdušného průzkumu a podílí se na leteckém měřičském snímkování. Pardubické letiště se také stává dočasným domovem leteckých jednotek vzdušných sil AČR v případech výluky na jejich mateřských základnách. „Název správa letiště může u nezasvě-

ceného člověka vyvolat dojem, že se jedná o malou skupinku lidí s nepříliš závažným posláním. Ale opak je pravdou. Tady jde o rozsáhlé spektrum činností. Klíčové je, že tento specifický prvek vzdušných sil dlouhodobě plní úkoly s patřičnou kvalitou. Například zdejší řídicí letového provozu hodnotím jako nejvíce vycvičené a univerzální odborníky v armádě,“ uvedl ve svém vystoupení zástupce velitele

společných sil-velitel vzdušných sil generálmajor Ladislav Minařík.

Na odcházejícím veliteli bylo zjevné, nakolik je pro něj odchod po bezmála pěti letech ve funkci emocionální záležitostí. „To není fráze, to je fakt, že mi bylo potěšením pracovat ve skvělém kolektivu. Mnohdy to sice bylo na hranici možností, ale vždy se táhlo za jeden provaz. Fandovství mých podřízených k letectví mě motivovalo při plnění úkolů. Nebylo by však korektní, kdybych tvrdil, že všechny byly bez problémů splněny. Bezpečnost letového provozu jsme však vždy dodrželi. To je nejcennější devíza, na kterou jsem obzvlášť hrdý,“ prohlásil pplk. I. Čech a upřímně poděkoval přítomným za podporu.

Zařazení podplukovníka Janatky považuje odcházející velitel za pozitivum. „Máme velice podobný náhled na plnění úkolů u útvaru. Jeho velkou výhodou je, že detailně zná chod útvaru i schopnosti svých podřízených,“ dodává na závěr.

Na Správě letiště Pardubice došlo po bezmála pěti letech ke střídání velitelů

ZACHRAŇUJÍ majetek i životy

Text: Jan ZEMAN

Foto: Jiří HOKŮV, Stanislav STEBILA a SOVZ Hradiště

Pěťadvacet vojenských hasičů střídajících se ve čtyřech směnách nepřetržitě zajišťuje území celého Vojenského újezdu Hradiště, který je největším z pěti újezdů využívaných Armádou České republiky. Jejich hasební obvod tak zahrnuje 34 172 hektarů a dalších 53 hektarů tvoří bývalý muniční sklad Bochov. Škála zásahů vojenských hasičů je skutečně velmi pestrá a nezřídka asistují také u těžkých dopravních nehod mimo území vojenského újezdu.

Vojenská hasičská jednotka Hradiště je zařazena do plánu plošného pokrytí Karlovarského kraje jednotkami požární ochrany. Vzhledem k tomu, že se jedná o profesionální jednotku, je využívána v souladu se zákonem o požární ochraně na pokyn nebo na vyžádání krajského operačního střediska k výpomoci při rozsáhlých požárech nebo živelních pohromách a dopravních nehodách i v okolí hasebního obvodu.

Hlavní část činnosti Vojenské hasičské jednotky Hradiště je samozřejmě směřována na území Vojenského újezdu Hradiště, kde prakticky neustále probíhá intenzivní výcvik českých i zahraničních vojáků. „Velká část našich výjezdů je v jarních a podzimních měsících, kdy je značná intenzita výcviku jednotek. Právě činnost vojáků je spojena s největším nebezpečím vzniku požáru. Vzhledem k velké vzdálenosti mezi jednotlivými střelnicemi a základnou jednotky v Radošově zajišťujeme asistenci přímo u střelb na jednotlivých střelnicích,“ vysvětluje velitel Vojenské hasičské jednotky Hradiště Ján Makovič. V minulém

roce hasili celkem dvaadvacet požárů, což představuje čtvrtinu všech jejich zásahů.

Vojenští hasiči mají o svých výjezdech v minulých letech podrobný přehled. Ján Makovič uvádí, že k nejnáročnějším zásahům v historii jednotky patřilo hašení lesního porostu v roce 2004. „K jeho vzniku došlo po střelbách protiletadlových zbraní na střelnici Březina. Naše jednotka tam za pomoci dobrovolných hasičů z Bochova a cvičících vojáků bojovala s ohněm pět dní. Zásah byl velmi komplikovaný, protože se požár šířil v kořenech stromů a pařezů, a proto jsme museli použít také smáčedlo. Nasadili jsme veškerou naši techniku, ale hašení rozsáhlého požáru nám významně ztěžoval nedostatek vody,“ vzpomíná velitel.

K velmi náročným úkolům patřilo zvládnutí poměrně rozsáhlého požáru lesního a travnatého porostu na dopadové ploše Kozlovský kopec, který se vznítil po cvičení příslušníků 4. brigády rychlého nasazení. Požár byl tak závažný, že zde museli zasahovat

vojenští hasiči nejen z Hradiště, ale i z Rakovníka, a povoláno bylo dalších jedenáct jednotek Hasičského záchranného sboru Karlovarského kraje, místních dobrovolných hasičů a dokonce i dva vrtulníky. Nedávný zásah potvrzuje, že doučovští hasiči nevyjždějí jen k požárům po střelbách, ale zasahují i v sídelních útvech ve vojenském újezdu. K takovým případům právě patří požár zahradní chatky v Albeřicích, při kterém zasahovala nejen VHJ Hradiště, ale také HZS Toužim a dobrovolní hasiči z Bochova.

Součástí práce doupovských vojenských hasičů jsou i výjezdy k dopravním nehodám. V minulém roce řešili patnáct takových událostí. Šest z nich se stalo přímo na území vojenského újezdu, ale to se zpravidla vždy jedná jen o pomačkané plechy nebo o sjetí ze silnice. Zbýlých devět řešených havárií se však stalo za hranicemi újezdu a nejčastěji k nim dochází na hlavní komunikaci Karlovy Vary – Praha. „Právě tyto nehody bývají velice vážné a jsou často spojeny s nejtragičtějšími

Vojenská hasičská jednotka Hradiště vznikla před dvanácti lety na základě zákona o požární ochraně

Uvedené příklady potvrzují, že Vojenská hasičská jednotka Hradiště velmi úspěšně spolupracuje s ostatními záchrannými prvky a navíc jsou tyto aktivity oboustranné. Ředitelství Hasičského záchranného sboru Karlovarského kraje pravidelně provádí odborně-metodickou přípravu velitelů podnikových jednotek požární ochrany zařazených do integrovaného záchranného systému. „Seznamují nás přitom s novými normativními akty a opatřeními přijatými Karlovarským krajem v oblasti požární ochrany, s novými metodami zásahů, výstrojí a výzbrojí,“ popisuje část spolupráce Ján Makovič. Vojenská jednotka také využívá dislokace krajského útvaru HZS v Karlových Varech a odloučeného pracoviště v Toužimi k výcviku specialistů – strojníků. „Spolupracujeme i při výcviku s dýchacími přístroji na jejich polygonu a při údržbě a plnění dýchací techniky.

následky. V těchto případech provádíme také vyprošťování zraněných osob z havarovaných vozidel. Takové

Afakta

- V loňském roce měli příslušníci Vojenské hasičské jednotky Hradiště celkem 193 zásahů.
- Dvaadvacetkrát vyjžděli k požárům.
- Celkem patnáctkrát pomáhali u dopravních nehod, z nichž většina se stala na silnici Karlovy Vary – Praha.
- Dvaadvacetkrát poskytovali technickou pomoc a třiašedesátkrát asistovali při dalších událostech.
- V současnosti tvoří Vojenskou hasičskou jednotku Hradiště 25 členů, kteří se v nepřetržitém provozu střídají ve čtyřech směnách po šesti lidech.

zásahy jsou proto pro příslušníky naší jednotky časově a především psychologicky skutečně velmi náročné,“ říká Ján Makovič. Dokládá to i případem z minulého roku, kdy u obce Bochov došlo k těžké dopravní nehodě osobního a nákladního vozidla se smrtelnými následky. Nehoda se vyšetřovala téměř čtyři hodiny a vojenští hasiči po celou dobu zajišťovali místo zásahu a následně vyprošťovali tělo mrtvého.

Další velkou výhodou je, že většina příslušníků jednotky ve svém osobním volnu působí v jednotkách dobrovolných hasičů obcí a měst. Zúčastňují se nejenom zásahů s jednotkami HZS Karlovarského kraje, ale také povinné přípravy organizované ředitelstvím integrovaného záchranného systému. Tyto zkušenosti jsou potom k nezaplacení při práci vojenských hasičů,“ dodává velitel Vojenské hasičské jednotky Hradiště.

Inspirativní Tankový den v Lešanech

Text: Martin KOLLER

Foto: autor a Vladimír LENDER

Již řadu let přitahují do Vojenského technického muzea Lešany na Benešovsku dynamické ukázky tisíce návštěvníků. Většinou jsou tematicky zaměřeny na určitý druh vojenské techniky, na slavnou značku anebo historickou událost. Diváky pak většinou bývají občané se vztahem k historii naší vlasti, zájemci o vojenskou techniku, modeláři a další armádní fandové.

Letos se jednalo o připomenutí události zásadního významu z hlediska české, přesněji československé historie. Nejmasovější akcí byl šestý ročník Tankového dne pořádaný 30. srpna, na který zavítalo přes třicet tisíc lidí. Jeho program připomínal především dvě „osudové“ osmičky v našich dějinách, roky 1938 a 1968, tedy okupaci, která přišla po mnichovském diktátu, a ostudný vpád armád „bratrských zemí“.

Nepřímě také připomněl výročí vzniku izraelských ozbrojených sil, především jejich slavného tankového sboru v roce 1948. A to prezentací tanku Merkava 1. Tato vozidla jsou v Evropě pouze tři. Jedno nepojízdné ve francouzském tankovém muzeu v Saumuru, další údajně v ruském muzeu v Kubince a poslední u nás, právě v lešanském Vojenském technickém muzeu. Navíc se jedná o jediný exemplář mimo Izrael, který je možno prezentovat i při dynamických ukázkách.

Mimo pracovníků Vojenského historického ústavu, jehož součástí muzeum

v Lešanech je, se na přípravě a realizaci akce podílely útvary Armády ČR, příslušníci aktivních záloh, sběratelé vojenské historické techniky a kluby vojenské historie. V areálu muzea proto bylo možno vidět nejen tanky, ale také množství další zajímavé techniky. Pracovníci muzea kupříkladu vystavili několik vozidel, která jsou většinou uložena v depozitáři. Některá vystavená technika rovněž připomínala historii lešanské posádky. Příkladem byla Tatra 111 s kanonem ráže 100 mm vzor 53.

V letošním roce se v areálu muzea opět sešlo poměrně značné množství návštěvníků v dobových uniformách. Bylo tu možné vidět celé menší tábory ve stylu např. československé obrněné brigády na západě z období 2. světové války, tehdejší americké armády anebo i současných moderních vojenských jednotek. Dny v Lešanech se postupně stávají místem setkání sběratelů výstroje a provozovatelů airsoftu (akční hry, při které se střílí plastovými kuličkami

z maket zbraní), který od „dětského“ hraní dávno přešel v zábavu ve stylu retro a dokonce se stal výcvikovou disciplínou některých armád včetně naší.

Ze skupin opravdových nadšenců, kteří Tankový den navštěvují pravidelně, je třeba v první řadě jmenovat příslušníky pěší rot aktivních záloh 121. strážního praporu při KVV Praha, kteří léta přispívají k úspěchu akcí v Lešanech, dále skupinu Gardekorps prezentující v rozličných druzích uniform různých armád z období moderních válek, anebo členy klubu Četnická pátací stanice Praha. K dokreslení reality během ukázek bojových akcí výrazně přispěly pyrotechnické efekty a nemalé množství vystřelené cvičné munice. Zajímavostí byla prezentace jezdeckta. Ovládání koně totiž není jednoduchou záležitostí, zvláště pak v hluku a při střelbě.

Z hlediska návštěvníků nelze pominout stálou expozici, která je umístěna v remízách a pod přístřešky

v autoparku bývalého dělostřeleckého pluku a v několika budovách po někdejší protitankovém pluku.

Důležité rovněž je, že jak výstavní prostory muzea, tak jeho specializované tematické dny nepřipomínají pouze vojenskou historii, ale také vývoj našeho obranného průmyslu. Ten byl nejen dlouhodobě vyspělý a slavný, ale i specifický v rámci unifikace armád Varšavské smlouvy. Vzpomeňme kupříkladu na slavné automobily značek Tatra, Škoda a Praga, na samohybné protiletadlové kanony známé jako Ještěrka, na obrněné transportéry SKOT, motocykly značek JAWA a ČZ, pasivní systém Tamara, kulomety BREN, samopaly Škorpion, samonabíjecí pistole CZ 75 a řadu dalších výrobků, které naši zemi proslavily po světě. Dlužno uvést, že převážnou většinu z této techniky a výzbroje si mohli návštěvníci Tankového dne též prohlédnout. Ale možná si to někteří v ruchu a tlačenici ani neuvědomili.

Tank Lt vz. 38 vyvinula a následně vyráběla firma ČKD – Českomoravská Kolben-Daněk ve druhé polovině třicátých let minulého století. Zkonstruoval jej ruský emigrant Alexander Surin. Na svoji dobu se jednalo o tank světové úrovně. Vysokou pohyblivost mu dávalo především použití „poloautomatické“ převodovky Praga-Wilson. Je často prezentován jako součást výzbroje naší armády před druhou světovou válkou. Do března 1939 však byl dokončen pouze jeden prototyp. Další 150 vozidel bylo rozpracováno. A tak se prvním uživatelem této techniky staly paradoxně německé ozbrojené složky, před kterými měly Lt vz. 38 naši republiku bránit. Jejich výroba pokračovala i v době protektorátu Čechy a Morava a podvozek posloužil při vývoji a produkci řady dalších obrněných vozidel, především samohybných děl. K jejich bojovému nasazení došlo v rámci německé, slovenské a maďarské armády v Evropě a v severní Africe. Po válce bylo menší množství těchto tanků používáno k výcviku v naší armádě.

Tank T-55 byl po dobu několika desetiletí základním typem středního tanku ve výzbroji států Varšavské smlouvy (Bulharsko, Československo, Maďarsko, Německá demokratická republika, Polsko, Rumunsko, Sovětský svaz). Konceptně vycházel z technologicky i vizuálně prakticky shodného typu T-54 vyvinutého týmem konstruktéra Morozova a zavedeného do výzbroje roku 1950. V padesátých a šedesátých letech se jednalo o špičkovou konstrukci použitou např. jako vzor při vývoji německého tanku Leopard 1. T-55 byl do výzbroje zaveden v roce 1958. Od poloviny šedesátých let minulého století sloužily tanky T-54 a T-55 v Československé lidové armádě. V šedesátých a sedmdesátých letech probíhala jejich licenční výroba na Slovensku. Tank T-55 byl opakovaně modernizován a ve výzbroji naší armády přetrval až do první poloviny devadesátých let minulého století. V řadě armád slouží dodnes.

Tank T-72 M4CZ je modernizovanou verzí sovětského tanku T-72. Ten byl pod krycím názvem Ural vyvinut týmem konstruktéra Venediktova. Na svou dobu se jednalo o revoluční konstrukci vybavenou automatickým nabíjením kanonu ráže 125 mm převzatým z tanku T-64. Díky tomu má T-72 pouze tříčlennou posádku. I tento tank byl licenčně vyráběn na Slovensku. V devadesátých letech minulého století byla u části T-72 ve výzbroji Armády ČR provedena rozsáhlá modernizace. Realizátorem a koordinátorem činnosti skupiny firem se stal Vojenský opravárenský podnik – VOP 025 Nový Jičín. Modernizace tanku zvýšila jeho pohyblivost i odolnost, instalován v něm byl rovněž nový systém řízení palby. Vizuálně nejmarkantnější jsou bloky dynamického (reaktivního) pancéřování kolem věže a v přední části korby a hlavice systému řízení palby na věži. T-72 M4CZ je ve výzbroji Armády ČR, jeho starší verze ve výzbroji aktivních záloh.

Tank Merkava 1 vyvinul slavný izraelský tankový velitel a konstruktér Izrael Tal. Jednalo se o reakci na zbrojní embargo, které bylo uplatňováno vůči židovskému státu koncem šedesátých let minulého století po jeho vítězství v tzv. arabsko-izraelské šestidenní válce v roce 1967. Na základě bojových zkušeností vznikla atypická konstrukce tanku zaměřená na maximální ochranu posádky. Vpředu zesiluje její ochranu motor s převodovkou. Věž má čelně minimalizované rozměry a tvar co nejvhodnější z hlediska odolnosti. Mimo čtyřčlenné osádky je možno v zadní části korby přepravovat další čtyři vojáky. Merkava tak do určité míry může plnit i úkol bojového vozidla pěchoty. Prostor v zadní části lze rovněž využít k evakuaci vojáků a raněných z bojiště. K zavedení do výzbroje došlo v roce 1974. Křest ohněm prodělala Merkava 1 ve válce v Libanonu o osm let později. Část těchto tanků byla v posledních letech přestavěna na obrněná vozidla plnící jiné úkoly. Průběžně byly rovněž vyvíjeny a vyráběny nové verze tanků – Merkava 2, 3 a 4.

Vydařená

Iletecká show

Text: Pavel LANG
Foto: Tomáš OTRUBA

Od historického dolnoplošníku Avia BH.5 přes nadzvukový letoun F-16 až po létající středisko řízení a uvědomování systému AWACS. K tomu skupiny Krila Oluje, Bialo-czerwone Iskry, Zvezde a Aerobatic Yakkers. Tradiční dostaveníčko akrobatických špiček ze šestnácti států přilákalo na mezinárodní letiště v Brně okolo třiceti tisíc diváků. Svoje kvality na 15. ročníku Czech International Air Fest (CIAF) ukázali také piloti vzdušných sil Armády České republiky.

Dvoudenní leteckou show na brněnském mezinárodním letišti zahájila Armáda ČR, a to působivým průletem. „Zahajovací průlet jsme pojali jako generálku na vojenskou přehlídku, která

se bude konat v říjnu v Praze,“ upřesňuje zástupce velitele společných sil-velitel vzdušných sil generálmajor Ladislav Minařík. Třímínutové defilé začalo úderem jedenácté hodiny a postupně

se v něm představilo devatenáct strojů. „Letouny a vrtulníky odstartují ve stanovených časech ze svých mateřských základů a poté se slétnou v letištním prostoru Přerov. Po zformování sestavy zahájí průlet nad brněnskou vzletovou a přistávací dráhou. Nejprve dvě trojice bitevních vrtulníků Mi-24, po nich jdou tři cvičné proudové letouny L-39 Albatros z pardubického Centra leteckého výcviku, dále šestice strojů L-159 ALCA a trojice JAS-39 Gripen. Formaci uzavírá dopravní Airbus A-319. Rychlost vrtulníků a proudových letounů v sevřené sestavě se pohybuje okolo dvou set, respektive čtyř set kilometrů za hodinu,“ říká letový ředitel CIAF 2008 plukovník v. v. Vladimír Griga. Pro úplnost je třeba říci, že dalších deset kusů letecké techniky z výzbroje VzS AČR si zájemci mohli prohlédnout na statické ukázce. Organizační nařízení velitele společných sil k zabezpečení Czech International Air Fest stanovilo úkoly pro řadu podřízených součástí, například pro brigádu logistické podpory, ženijní záchrannou brigádu, mechanizovanou

Na letošní Czech International Air Fest (CIAF) přiletělo devadesát letadel ze šestnácti států

brigádu nebo zabezpečovací prapor. „Na logistické podpoře akce se podílely přes dvě stovky technického a zabezpečujícího personálu z řad příslušníků AČR. Nasazeno bylo čtyřicet kusů techniky, a to od cisteren s palivem až po tahače,“ dodává major Jaroslav Doležálek z velitelství společných sil v Olomouci. Opomenout nelze také příslušníky Vojenské policie a posluchače Univerzity obrany Brno.

Mistrovství civilních a vojenských pilotů mohly tisíce diváků obdivovat v letových ukázkách. Jak v sobotu, tak v neděli se jednalo o sedmihodinový program. „Armáda České republiky zde představuje téměř kompletní řadu provozované letecké techniky,“ konstatuje náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Vlastimil Pícek. Stejně jako on, tak i další významní hosté (například předseda Senátu Parlamentu ČR Přemysl Sobotka, náměstek ministryně obrany ČR František Padělek, hejtman Jihomoravského kraje Stanislav Juránek, velvyslanci, náčelníci generálních štábů a velitelé letectev mnoha zemí) tleskali vyšší technice pilotáže českých armádních letců. Nejprve se v letovém programu představili npor. Petr Daňko a npor. Petr Málek, když s dvojicí letounů L-159 ALCA provedli opakovaný úder na letiště. Následně se prezentovali nadporučík Martin Špaček

v sólovém vystoupení podzvukové bitevní alky, dále npor. Tomáš Merta v nadzvukovém víceúčelovém bojovém letounu JAS-39C Gripen, kapitán Pavel Nezdoma v posádce s por. Tomášem Bromem a prap. Pavlem Solařem v bitevním vrtulníku Mi-24. Širokou škálu využití vrtulníků W-3A Sokol demonstrovaly osádky pod vedením kapitána Petera Smika a majora Miroslava Borufky. První v ukázce záchrany pilota v nouzi, druhý při hašení požáru s využitím tzv. Bambi Bucketu na 1600 litrů vody.

„Divákům předvedu letové a manévrovací možnosti bitevního vrtulníku Mi-24,“ upřesňuje kpt. Nezdoma a dodává: „Souvraty, bojové zatáčky, působení v malé výšce, přistání s dojezdem. Tuto sestavu předvádíme druhý rok. Ukázka vrtulníku bývá ovlivněna směrem a rychlostí větru.“

Pilotovi časlavské 211. taktické letky nadporučík Mertovi slouží k pohonu motor, jehož maximální tah s předávným spalováním činí „pocitivých“ 80,54 kN. Při velice dynamické akrobatické ukázce gripenu to bylo jaksepatří znát. Tomáš předvedl celou tzv. letovou

obálku stroje a navíc přidal překvapení. Při jednom z manévru vyšší techniky pilotáže premiérově vystřelil klamně infračervené cíle, takzvané fléry. Nad otázkou, kterou část sestavy považuje za nejnáročnější, se usmál: „Spousta lidí tomu nebude asi věřit, ale jde o let na minimální rychlosti. Gripen se pohybuje na hraně letové obálky a jeho rychlost klesne na sto osmdesát kilometrů. Éro musím podpírat plynem.“

Popsat padesát akrobatických ukázek na brněnském nebi by vydalo na samostatnou publikaci. Proto se omezíme jen na konstatování, kteří piloti byli vyhodnoceni jako nejlepší. „Cenu za absolutně nejlepší letovou ukázkou získali piloti Alpha Jetu z Francie. V dalších hodnocených kategoriích dominovaly polské Bialo-czerwone Iskry, slovenská skupina Očovská Bačovská a legendární dvouplošníky Antonov An-2. Cenu náčelníka Generálního štábu Armády České republiky za nejlepší ukázkou českého vojenského letectva převzal nadporučík Martin Špaček, pilot letounu L-159 ALCA,“ konstatují Aleš Cabicar a Jaroslav Suk z Czech Airshow Agency, s. r. o.

Afakta

- Czech International Air Fest je největší prezentační letecké techniky v České republice.
- CIAF se letos konal již popatnácté, přičemž posledních šest let je pořádán na mezinárodním letišti Brno.
- CIAF 2008 připomněl 90. výročí vzniku československého letectva.

Pomohli s výcvikem Hradní stráže

Jednou ze součástí výcviku příslušníků Hradní stráže byla příprava velitelů rot, čet a jejich zástupců z taktické přípravy na téma „Činnost na kontrolně-propouštěcím místě“ (KPM), která se uskutečnila 5. září u 131. smíšeného dělostřeleckého oddílu v Pardubicích v prostoru cvičiště Chrudimka.

Velitel oddílu podplukovník Jiří Kývala tímto úkolem pověřil velitele záložní rot F-Coy 13. kontingentu KFOR kapitána Vlastimila Urbana, který má s tímto druhem výcviku bohaté zkušenosti. Ten velitelům Hradní stráže nejdříve upřesnil, co to vlastně KPM je, včetně jednotlivých typů použití, a proč se tyto činnosti v zahraničních misích a mnohonárodních operacích provádějí. Po nutné teoretické části na řadu přišel praktický výcvik pod vedením instruktorů z řad příslušníků záložní rot F-Coy. Ti svým kolegům z Hradu nejdříve předvedli a popsali vlastní činnost na KPM při kontrole osob i vozidel a hned poté si každý z velitelů prakticky vyzkoušel kontrolu osoby, prohlídku osobního automobilu či nalézt skrytou zbraň.

I když výcvik trval pouze jedno dopoledne, byl o to intenzivnější a po jeho absolvování měli vojáci dobrý pocit, že činnost zvládli a jsou schopni ji použít. Stejným způsobem zaměstnání zhodnotil i kapitán Urban, který na závěr řekl: „Zvládli to na jedničku.“

Text: kpt. Michal ABRHÁM a prap. Petr KRUŽÍK,
foto: prap. Petr KRUŽÍK

Děti z Kašperských Hor prožily branný den

Příslušníci 251. protiletadlového raketového oddílu ze Strakonice uspořádali v pátek 5. září pro děti z dětského domova, základní školy, speciální základní školy a mateřské školky v Kašperských Horách již 2. ročník branného dne. Pětadvacet vojáků pod vedením vrchního praporčíka oddílu prap. Petra Jaroše s přispěním příslušníků Policie ČR a Českého červeného kříže Strakonice umožnilo 240 dětem ve věku od čtyř do patnácti let vyzkoušet si střelbu ze vzduchovek, otestovat komunikaci služebními spojovacími prostředky, okusit pocit v prostředcích individuální protichemické ochrany a prohlédnout si mobilní protiletadlový raketový komplet RBS-70. Členové ČČK učili děti základním dovednostem v poskytování první pomoci a policisté jim předvedli praktické ukázky z výkonu svého povolání.

V soutěžích, jako byly přetahování lanem, střelba na terč, skok v pytli či „lanovkové zdolání“, mohly děti vyhrát drobné ceny. Branný den uzavřela svým vystoupením skupina historického šermu Markýz Strakonice.

„Ve školách se už dnes nic podobného, jako bývaly branné dny, nerealizuje a je to velká škoda. Děti spoustu dovedností mohou v životě potřebovat. Jsme proto vděční za spolupráci, již se strakonickou posádkou máme. Za to, že si vojáci najdou čas pro děti, které na tato setkání vždy dlouho s radostí vzpomínají,“ oceňuje akci ředitelka dětského domova Marie Kučerová.

Text: npor. Ing. Martina DIENOVÁ,
foto: nprap. Petr FROLÍK

Úspěch střelců z Brunssumu

Zástupci AČR – zahraničního pracoviště Brunssum obsadili druhé místo v mezinárodní střelecké soutěži JFC HQ. Soutěžilo se ve střelbě z útočných pušek – britské SA-80, německé G-36 a pistole HK P8. Střeleckou konkurenci představovalo deset družstev.

Výsledné umístění českých vojáků je významným úspěchem zejména proto, že s uvedenými zbraněmi střelili vůbec poprvé na rozdíl od mnoha jiných kolegů, kteří je používají ve svých národních armádách. Gratulujeme družstvu ve složení: kpt. Martin Hájek, prap. Václav Klíma, prap. Milan Vrzáň a prap. Miloš Hošek.

Text a foto: mjr. Pavel ŠEBESTA

Za stříbrným pokladem do Kutné Hory

Činnost odborové organizace nesměruje pouze do pracovní právní oblasti, ale je zaměřena i na děti svých členů a ostatních zaměstnanců. Jasným důkazem toho je akce s názvem „Za stříbrným pokladem do Kutné Hory“, kterou na první zářijovou sobotu připravil pro zaměstnance Univerzity obrany a zejména pro jejich děti školou povinné Závodní výbor základní organizace ČMOSA na Univerzitě obrany ve spolupráci s fondem kulturních a sociálních potřeb Univerzity obrany. Akce podobného typu se konají již tradičně při příležitosti zahájení nového školního roku.

Na všechny, kteří se vydali autobusem do Kutné Hory, čekalo pěkné počasí a hlavně zajímavý program.

Účastníci zájezdu nejprve navštívili hlavní expozici Českého muzea stříbra, kde se návštěvník seznámí jednak se vznikem a vývojem Kutné Hory, jednak se středověkou technologií dobývání stříbrné rudy a jejího zpracování až do podoby mince.

Po prohlídce muzea následoval individuální program, během něhož bylo možno například obdivovat další historické památky nebo ochutnat něco dobrého v místních hospůdkách. Vyvrcholením pobytu v Kutné Hoře byla návštěva sportovního areálu Klimeška, kde se nachází nejdelší bobová dráha v České republice.

Text a foto: Miloslav HAVLÍN

Předvedli se náčelníkům dělostřelectva

Organizátorem letošního setkání dělostřelců s názvem „International Artillery Symposium 2008“ se stala Česká republika a celá akce proběhla pod patronátem náčelníka dělostřelectva Armády České republiky plukovníka Tomáše Dvořáčka. Po úvodních prezentacích a jednání na téma „Force Goals 2008 and NATO Capabilities Statement-the new challenge for Artillery“ se jednání sympozia druhý den přesunulo z Prahy do posádky Jince.

Zde dělostřelce ze čtrnácti armád NATO přivítal zástupce velitele 13. dělostřelecké brigády plukovník Miroslav Zelinka. Po přesunu do výcvikového prostoru, konkrétně na pozorovatelnu Hřebeny, byla realizace dalšího

programu plně v rukách řídícího cvičení majora Rostislava Cába a velitelů na jednotlivých úsecích. Nejprve zahraniční účastníci v čele s generálmajorem Peterem Vangjelem – velitelem prestižní vojenské školy pro dělostřeleckou přípravu v USA – seznámili s průzkumnými a pozorovacími prostředky českých dělostřelců a se základní charakteristikou VVP včetně rozmístění bojové sestavy.

Pak už přišla na řadu ukázka plnění jednotlivých palebných úkolů četou 152mm samohybných kanonových houfnic s využitím systému řízení palby ASPRO a radiolokátoru Arthur, jehož úkolem bylo lokalizovat všechny střelící prostředky dělostřelectva. Kanonové houfnice vystřídala

Text: kpt. Michal ABRHÁM
Foto: mjr. Norbert ŽIPAJ
a kpt. Michal ABRHÁM

Ve výcvikovém prostoru Brdy se ve dnech 8. – 10. září uskutečnil nácvik střelby a řízení palby 131. smíšeného dělostřeleckého oddílu s bojovou ostrou střelbou, který vyvrcholil ukázkami pro náčelníky dělostřelectva armád členských států NATO.

četa 122mm raketometů, která salvou ze všech čtyř prostředků umlčela nepřítele v prostoru dopadové plochy Tok. Tím byla dynamická část ukázek splněna.

Vysokou úroveň připravenosti příslušníků 13. dělostřelecké brigády ocenili v závěru zaměstnání generál Peter Vangjel i plukovník Tomáš Dvořáček, který příslušníkům brigády poděkoval za odvedenou práci.

V odpoledních hodinách program sympozia pokračoval návštěvou Vojenského technického muzea v Lešanech.

Brigáda rychlého nasazení organizovala první ročník přeboru ve vojenském víceboji

Summer Survival 2008

Text: kpt. Miroslav JORDÁNEK
a Jan ZEMAN
Foto: ppor. Dana BROŽOVÁ
a kpt. Miroslav JORDÁNEK

Ve dnech 1. – 5. září se v Žatci konal přebor velitele společných sil AČR v letním vojenském víceboji. Summer Survival je vícedenní etapový závod tříčlenných vojenských hlídek zahrnující disciplíny simulující činnost družstva v neznámém terénu. Tato soutěž vyžaduje vysokou úroveň individuálních schopností a dovedností stejně jako týmovou spolupráci.

Soutěž pořádala 4. brigáda rychlého nasazení a vlastní závod zahájil i ukončil její velitel plk. gšt. Ladislav Jung. Týmy plnily zadané úkoly ve vojenských výcvikových zařízeních a v náročném terénu v okolí města Žatce. Závodu se zúčastnilo celkem deset družstev. Tři týmy vyslala 4. brigáda rychlého nasazení, dvě družstva postavil prostějovský 102. průzkumný prapor a po jedné skupině závodníků vyslala 13. dělostřelecká brigáda, 14. brigáda logistické podpory, 7. mechanizovaná brigáda,

25. protiletadlová raketová brigáda a rakovnický 154. záchranný prapor.

Přebor se skládal z celé řady disciplín vycházejících ze speciální tělesné přípravy. Během prvního dne účastníci absolvovali závod na překážkové dráze NATO, která je pouze v Žatci a nově také ve Vyškově. „Nejprve se na překážkovou dráhu vydali jednotlivci a potom družstva, přičemž vojáci měli s sebou batohy s desetikilogramovou zátěží a samopal,“ upřesnil major Ladislav Nagy ze žatecké brigády.

Druhý den na vojáky čekal přesun podle mapy. Museli ujít zhruba 30 kilometrů se zásobami na dva dny, horolezeckým materiálem a vybavením na přenocování. Během přesunu plnili další úkoly na kontrolních bodech. „Jednalo se například o hod granátem na cíl, střelbu ze vzduchovky, překonávání lanové dráhy nebo sítě. Po přenocování je opět čekal přesun podle mapy na stejnou vzdálenost jako první den,“ uvedl major Nagy. Tentokrát si vojáci na kontrolních bodech museli poradit s vodními překážkami nebo plnit úkoly na horolezeckém trenažéru Jakub.

Poslední den závodníci střelili z pistolí a samopalů a závěrečnou disciplínou byl vojenský biatlon. Štafety jednotlivých družstev se vydávaly na běžecký ovál

a za chybnou střelbu vojáci inkasovali trestné body.

Vítězem přeboru se stal tým z Chrudimi ve složení rtm. Daniel Klacil, rtm. Tomáš Johanides, nrtm. Jan Pechler, který porazil družstva ze Žatce a Prostějova. Nejlepších šest týmů reprezentovalo společné síly AČR na 8. ročníku Mezinárodního přírodního víceboje Summer Survival 2008, jenž proběhl na přelomu září a října ve Vyškově.

Dálkový přesun prověřil fyzickou i psychickou odolnost příslušníků roty ochrany NRF-11

Z Hranic na Praděd

Text a foto: npor. Radek HAMPL

V rámci zdokonalovacího výcviku připravil ve dnech 2. – 4. září velitel roty ochrany sil rychlé reakce NATO kapitán Martin Hajduch zaměstnání ze speciální tělesné přípravy – dálkový přesun. Rota ochrany 71. mechanizovaného praporu vyrazila v úterý z Hranic na nejvyšší jesenický vrchol Praděd. Cestu dlouhou 106 km, v taktické výstroji, se zbraní, stravou a dalším nezbytným vybavením urazila za necelých 50 hodin. Vojáci přitom simulovali pohyb po nepřátelském území, a proto trasa vedla převážně výcvikovým prostorem Libavá a poté lesními a polními cestičkami přes Moravský Beroun, Břidličnou, Malou Morávku a Karlov.

Dálkový pochod byl rozdělen na tři etapy, přičemž nejnáročnější byl druhý den, ve kterém vojáci zdolali 58 kilometrů. „Největší krizi jsme měli ve středu večer. Posledních pár naplánovaných kilometrů jsme šli už za tmy a odpočívali každou chvilku,“ popsal nejtěžší okamžiky putování velitel roty.

Na místa nočního odpočinku jim kolegové přivezli stravu a zásoby vody. Následovalo postavení stanů, rychlé

ošetření puchýřů a otlaků, rozestavení nočních hlídek a krátký spánek.

Ve čtvrtek na vojáky čekala poslední fáze pochodu, kdy museli vystoupat z Karlova přes Velký Kotel, kolem Petrových kamenů a Ovčárny až k televizní věži na Pradědu, tedy zdolat téměř kilometrové převýšení. Zhruba třináctikilometrovou závěrečnou etapu urazili za čtyři hodiny. „Konečně! Zvládli jsme to! Vy všichni, kteří jste došli až sem, jste dobří,“ děkoval velitel jednotky vojákům, když vztyčili prapor útvaru na vrcholu Pradědu.

„Obdobnou akci jsme u útvaru zorganizovali poprvé. Z kasáren vyrazilo 83 vojáků, dvanáct lidí cestou ze zdravotních důvodů vzdalo. Myslím si, že to není zas tak špatná bilance. U takových pochodů se obvykle počítá s tím, že dojde zhruba polovina. Chtěl jsem, aby si vojáci sáhli na dno fyzických i psychických sil a to se mi podařilo,“ zhodnotil zaměstnání Martin Hajduch.

POTŘETÍ Českou Kanadou

Text: Petr POKOVBA

Foto: Jan LANGER a Daniel BRANDA

Téměř přesně na den se po roce začali 5. září do Žižkových kasáren v Jindřichově Hradci sjíždět milovníci turistiky a dálkových pochodů, aby se po prezentaci a večerním seznámení s organizací a trasou pochodu mohli další den postavit na start III. ročníku turistického pochodu „Českou Kanadou v kanadách“.

Start se uskutečnil v areálu posádkové střelnice v Kunžaku-Lomech. Odtud se vyráželo na trasu dlouhou třicet čtyři kilometry vybranou pro zdatnější chodce. Pro ty, kteří si po cestě chtěli víc užít jedné z posledních slunečných letních sobot v krásném prostředí jihočeské přírody, organizátoři ze 153. záchranného

praporu a 44. lehkého motorizovaného praporu připravili kratší dvaadvacetikilometrovou túru.

Na startu se tentokrát sešlo 117 turistických nadšenců z 27 útvarů a zařízení Armády České republiky, aktivních záloh a pozvaných hostů. Dvaadvacet z nich se pochodu účastnilo už podruhé nebo

potřetí. Nejmladšímu byly tři roky a nejstaršímu 57 let. Nejpočetnější, čtrnáctičlenná výprava přicestovala z čáslavské 21. základny taktického letectva.

Cesta procházela převážně lesem, podél potůčků, jezírek a rybníků. Když se před unavenými účastníky objevila silueta zříceniny majestátního hradu Landštejn, měli v nohách přes 20 km. Pro ty, kteří zvolili kratší trasu pochodu, to představovalo místo k delšímu odpočinku. Nezapomenutelný rozhled z hradní věže na okolní krajinu s lesnoucí se hladinou stejnojmenné vodní nádrže byl příjemným osvěžením. Zájemci si mohli také prohlédnout nedaleké Muzeum lehkého opevnění se zachovalými a plně vybavenými pevnůstkami vz. 37, tzv. řopíky.

Všichni turisté se nakonec sešli na zastávce úzkokolejné železnice v obci Kaproun. Tuto stanici proslavil velikán Jára Cimrman tím, že zde byl vyloučen z přepravy během své cesty z Vídně do Prahy. Odtud pak účastníky pochodu vláček převezl do Jindřichova Hradce, kde sobotní cesta definitivně skončila.

Opět skvělá podívaná

Text: Jan ZEMAN

Foto: Jiří HOKŮV

Za dobu existence si tento nohejbalový turnaj vydobyl mezi sportovci značnou prestiž. Vždy je tak zaručena nejen hojná účast, ale také vysoká kvalita soutěžních tříčlenných družstev. Potvrdil to i letošní ročník, kterého se zúčastnilo celkem šestnáct týmů vojáků z povolání.

Už několikátý ročník se nekoná na antukových kurtech pod širým nebem, jak tomu bylo v začátcích turnaje, ale celé sportovní klání se odehrává v kryté hale v Praze-Ruzyni. Kromě toho, že se již sportovci nemusejí potýkat s vrtochy nestálého zářijového počasí, nabízí jim tento areál lepší podmínky ke hře i v zázemí.

Po úvodním rozlosování týmů do skupin následoval tradiční slavnostní nástup všech účastníků, které společně uvítali pplk. Milan Steininger za Generální štáb AČR a šéfredaktor A reportu Ladislav Lenk. Po krátkém úvodu a upřesnění pravidel hry mohl konečně zaznít pískot píšťalek rozhodčích a na třech hřištích začala hra o prestižní pohár a další hodnotné ceny věnované redakcí časopisu A report.

Turnaj byl opět rozdělen do dvou kategorií – na „amatéry“ a družstva, jejichž alespoň jeden hráč je registrován u Českého nohejbalového svazu. Ceny pochopitelně dostala nejlepší družstva obou kategorií. Mezi „profíky“ zvítězilo družstvo ve složení prap. Karol Klíma, prap. Martin Rybar (oba VÚ 6950 Stará Boleslav) a nrtm. Petr Skřejpek (VÚ 8660 Vyškov). Všichni tři se turnaje

V tělovýchovném centru v pražské Ruzyni se uskutečnil již 12. ročník turnaje v nohejbale „O pohár šéfredaktora A reportu“

zúčastnili už počtvrté a potvrdili, že jeho úroveň je skutečně velmi dobrá. Přesto by uvítali, kdyby se mezi sebou mohla utkat také družstva z obou kategorií, protože to v současném herním systému není možné.

V odpoledních hodinách bylo vyhlášeno pořadí v početnější kategorii neregistrovaných hráčů. Herní výkony těchto týmů si ale nijak nezačaly s výkony „profilů“. Na třetím místě skončili hráči z Olomouce (VÚ 2802), družstvo

z Prostějova (VÚ 8220) se umístilo druhé. Nejcenější trofej vybojovali nohejbalisté z Hranic (VÚ 4428) rtm. Zbyněk Breksa, pprap. Radim Halla a pprap. Rostislav Gregorovič, kteří se tohoto turnaje zúčastnili poprvé.

Dvanáctý ročník turnaje v nohejbale „O pohár šéfredaktora A reportu“ je tedy již minulostí, ale vy se už nyní můžete těšit a připravovat na 13. ročník. Ten by se měl uskutečnit za rok v září, opět v tělovýchovném centru v Praze-Ruzyni. <<

Bezplatná inzerce pro všechny příslušníky AČR!

- Pokud chcete uveřejnit svůj inzerát v této rubrice, odešlete jej písemně na adresu: redakce A reportu, Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6-Dejvice, elektronickou poštou na adresu: areport@centrum.cz nebo faxujte na telefonní číslo alcatel 215 933.
- V inzerátu vždy uveďte spojení na sebe, neboť redakce inzeráty nezprostředkovává.
- Inzerování je bezplatné pro všechny příslušníky AČR. Nezveřejňujeme inzeráty, které nesouvisejí se službou či osobními zájmy a potřebami příslušníků AČR (podnikání, výdělečná činnost apod.).
- Inzeráty zveřejňujeme maximálně třikrát!

Byty

- **Výměním** obecní byt 2 + 1 v Brně za podobný nebo menší v Praze. Tel.: 776 310 902
- **Prodám** byt 2 + 1 v osobním vlastnictví v Náměšti nad Oslavou. Volný, ihned k nastěhování. Mob. 602 286 301, alc. 202 002
- **Prodám** družstevní byt 1 + 1 ve Vyškově blízko centra. Volný ihned. Kontakt: alc. 234 008, mob. 773 524 567 (po 16. hodině)

Volná místa

- **Velitel VÚ 6069 Jindřichův Hradec nabízí volné systemizované místo pro VZP s možným nástupem k 1. 10. 2008:**
 - Náčelník zpravodajské skupiny: SH 63, PT 10, BP „T“, ČVO 670/60 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 3333 dle normy STANAG 6001
 - Důstojník zpravodajské skupiny: SH 62, PT 9, BP „D“, ČVO 678/64 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 2222 dle normy STANAG 6001
 - Důstojník operační skupiny: SH 62, PT 9, BP „V“, ČVO 920/89 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
 - Velitel 2. pěší čety 1. pěší roty: SH 62, PT 9, BP „V“, ČVO 101/11 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
 - Velitel 3. pěší čety 1. pěší roty: SH 62, PT 9, BP „V“, ČVO 101/11 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 2222 dle normy STANAG 6001
 - Zástupce velitele 2. pěší roty: SH 63, PT 10, BP „V“, ČVO 120/11 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 2222 dle normy STANAG 6001
 - Velitel 2. pěšího družstva 1. pěší čety 2. pěší roty: SH 44, PT 8, BP „V“, ČVO 101/11 Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
 - Velitel 3. pěšího družstva 1. pěší čety 2. pěší roty: SH 44, PT 8, BP „V“, ČVO 101/11

- Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- Velitel 1. pěšího družstva 2. pěší čety 2. pěší roty: SH 44, PT 8, BP „V“, ČVO 101/11 Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- Velitel 2. pěšího družstva 2. pěší čety 2. pěší roty: SH 44, PT 8, BP „V“, ČVO 101/11 Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- Velitel 3. pěšího družstva 2. pěší čety 2. pěší roty: SH 44, PT 8, BP „V“, ČVO 101/11 Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- Velitel 1. pěšího družstva 3. pěší čety 2. pěší roty: SH 44, PT 8, BP „V“, ČVO 101/11 Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- Velitel 2. pěšího družstva 3. pěší čety 2. pěší roty: SH 44, PT 8, BP „V“, ČVO 101/11 Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- Velitel 3. pěšího družstva 3. pěší čety 2. pěší roty: SH 44, PT 8, BP „V“, ČVO 101/11 Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- Velitel 3. pěší roty: SH 64, PT 10, BP „D“, ČVO 120/11 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 2222 dle normy STANAG 6001 Velitel roty zbraní: SH 64, PT 10, BP „D“, ČVO 216/14
- Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- Velitel čtyř AGS: SH 63, PT 9, BP „V“, ČVO 109/11 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- Velitel průzkumné čety: SH 62, PT 9, BP „D“, ČVO 676/64 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 2222 dle normy STANAG 6001 Kontakt: prap. Martin Opl, alc. 325 308 (od 1. 10. 2008 alc. 325 216, mob. 602 431 183), fax: 325 218
- **Hradní stráž nabízí SM:**
 - střelec – strážní služba, Ho 41, ČVO 11, PT 06, vzdělání: výuční list, BP „D“, výška 180 – 188 cm, štíhlá postava, bez kosmetických vad Zájemci se mohou hlásit na alc. 209 331.
- **Velitel VÚ 2316 Praha nabízí volné systemizované místo pro občanského zaměstnance na pozici:**
 - krejčí / krejčová skladů logistiky – PT 07, BP „V“, vzdělání střední odborné s výučním listem v oboru Nástup od 1. 10. 2008. Bližší informace: alc. 204 719, 204 720
- **Náčelník SMU ŘeLogZdrP Stará Boleslav nabízí volná systemizovaná místa pro o. z.:**
 - správní rada oddělení vojenské metrologie a technického dozoru, obor elektrická zařízení, KvPř 61, BP „D“, PT 11

- správní rada oddělení vojenské metrologie a technického dozoru, obor zdvihací zařízení, KvPř 61, BP „D“, PT 11
- správní rada oddělení vojenské metrologie a technického dozoru, obor tlaková a plynová zařízení, KvPř 61, BP „D“, PT 11
- správní rada oddělení vojenské metrologie a technického dozoru, obor metrologie, KvPř 61, BP „V“, PT 11
- Předmětem pracovní náplně je řízení oborů odborného technického dozoru s celoarmádní působností, resp. řízení certifikačního a akreditačního systému AČR (obor metrologie). Předpokladem je technické vzdělání, orientace v oblastech odborného technického dozoru, resp. metrologie, a schopnost získat osvědčení zkušebního komisaře OTD AČR. Osvědčení revizního technika OTD výhodou. Kontakt a bližší informace: alc. 230 704, pplk. Veselák, nebo 230 741, mjr. Zubalík. Termín nástupu 1. 1. 2009.
- **Ředitel sekce rozvoje druhů sil-operační sekce MO nabízí volné systemizované místo pro VZP s možným nástupem k 1. 10. 2008:**
 - vedoucí strašší důstojník – specialista odd. operačního plánování: PH 72/71, PT 12, BP „T“, Stanag 2222 Kontakt: alc. 973 217 639. Strukturovaný životopis zasílejte na fax 973 217 636.
- **Velitel VÚ 4574 Přerov nabízí volné systemizované místo pro VZP:**
 - starší důstojník zpravodajské skupiny – SH 63, ČVO 455, PT 10, BP „T“, AJ 2222, KvPř „Bc.“, požadavek na elektrotechnické vzdělání – min. SŠ Nástup možný ihned. Kontakt: kpt. Manda, alc. 421 471
- **Velitel VÚ 4159 Lipník nad Bečvou (CIMIC) nabízí volné systemizované místo pro VZP:**
 - velitel týmu CIMIC – SH 62, PT 09, BP „D“, AJ 2222, KvPo 03, VŘP „B“ výhodou Kontakt: o. z. Ing. Dr. Kavecký, alc. 428 405
- **Ředitel ŘePP nabízí volná systemizovaná místa pro VZP:**
 - vedoucí starší důstojník-specialista – SH 71(64, 63), ČVO 41, KvaPř 13, KvaPo 6, PT 12, BP „D“. Požadujeme: schopnost samostatné štabní práce, vynikající znalosti výpočetní techniky (znalost SQL, programování VB nebo .NET a databází výhodou). Nástup od 1. 1. 2009
 - starší pracovník štabu – SH 53, ČVO 41, KvaPř 10, KvaPo 4, PT 09, BP „D“. Nástup od 1. 11. 2008.
- Požadujeme: schopnost štabní práce, vynikající znalosti výpočetní techniky (znalost SQL a databází). Žádosti se strukturovaným životopisem posílejte elektronicky na e-mail: bednarz@army.cz. Kontakt: pplk. Ing. Zdeněk Bednář, alc. 216 379. Bližší informace na intranetu ISSP.
- **Velitel VÚ 1825 Tábor nabízí volná systemizovaná místa pro VZP:**
 - velitel minometné baterie – SH 64, PT 10, KvPř 12, ČVO 14, KvPo 5, BP „T“, AJ 1111
 - velitel mechanizované čety – SH 62, PT 09, KvPř 12, ČVO 11, KvPo 5, BP „V“, AJ 1111
 - důstojník plánovací skupiny operačního odd. – SH 62, PT 09, KvPř 12, ČVO 16, KvPo 5, BP „T“, AJ 1111
- Kontakt: por. Bc. Pavel Šanc, alc. 305 605, mob. 602 434 065

Bezplatná inzerce pro všechny příslušníky AČR!

- Pokud chcete uveřejnit svůj inzerát v této rubrice, odešlete jej písemně na adresu: redakce A reportu, Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6-Dejvice, elektronickou poštou na adresu: areport@centrum.cz nebo faxujte na telefonní číslo alcatel 215 933.
- V inzerátu vždy uveďte spojení na sebe, neboť redakce inzeráty nezprostředkovává.
- Inzerování je bezplatné pro všechny příslušníky AČR. Nezveřejňujeme inzeráty, které nesouvisí se službou či osobními zájmy a potřebami příslušníků AČR (podnikání, výdělečná činnost apod.).
- Inzeráty zveřejňujeme maximálně třikrát!

■ Velitel Základny neopravovaného materiálu Brno vyhláší výběrové řízení na obsazení systemizovaného místa pro občanského zaměstnance:

- vedoucí oddělení vývoje, výzkumu a zkušebnictví výstrojní služby, PT 13, BP „D“ – zařazení dle katalogu prací: č. f. 2.15.1 výzkumný a vývojový pracovník, místo výkonu práce: Brno
- Předpokládaný termín obsazení SM je 1. 12. 2008
- Podmínky pro zařazení: všeobecné
- VŠ magisterské vzdělání (nebo Ing.)
- bezpečnostní prověrka na stupeň utajení „Důvěrné“ (nebo splnění podmínek pro vydání Osvědčení fyzické osoby)
- jazykové znalosti: Angličtina STANAG 1111
- občanská a morální bezúhonnost (doložená čestným prohlášením)
- odborné
- praxe v oboru výstrojní služby min. 10 let
- základní znalosti z problematiky zákonů: č. 137/2006 Sb., o zadávání veřejných zakázek, č. 309/2000 Sb., o obranné standardizaci, katalogizaci a státním ověřování jakosti výrobků a služeb určených k zajištění obrany státu a o změně živnostenského zákona, č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů
- INA Odborné nařízení náměstka ministra obrany pro vyzbrojování: zavádění vojenského materiálu a komerčních produktů do užívání u organizačních celků MO č. 865/2008-5888 ze dne 4. 4. 2008

Požadovaný osobnostní profil: Samostatnost v rozhodování a schopnost plnit zodpovědné úkoly bez přímého dohledu nadřízeného, odpovědnost, aktivita a kreativita, ochota, vstřícnost a časová flexibilita, dobré komunikační schopnosti, prokazatelná schopnost manažerských činností, řídit kolektiv podřízených zaměstnanců, správně vytyčovat hlavní směry činností vyplývajících z výzkumných a vývojových úkolů v oblasti služeb logistiky výstroje resortu MO

Obsah činnosti:

- Tvůrčí a samostatné řešení závažných a složitých výzkumných a vývojových úkolů v oblasti služeb logistiky výstroje resortu MO s rozhodujícím významem pro rozvoj vědního oboru.
- Řešení komplexu výzkumných a vývojových úkolů s definovanými vstupy a rámcově určenými výstupy ve stanoveném čase s konkrétními vazbami na ostatní vědní obory. Tvůrčí zpracování, posuzování a koordinace náročných programů, projektů a koncepcí vývoje služby logistiky výstroje MO s vazbami na příbuzné vědní obory, ekonomiku a obranu státu.
- Řízení aplikovaného výzkumu a vývoje v systému služby logistiky výstroje resortu MO, na jeho základě navrhování hlavních směrů rozvoje výstrojní služby AČR a programů vytvořování.
- Odpovědnost za zastupování ČR v pracovní skupině NATO pro polní stejnokroje, osobní výstroj a ochranu a za spolupráci se státy NATO a státy PTP v otázkách standardizace a interoperability.
- Řízení zadávaných odborných podmínek pro vyhodnocování nabídek zájemců o dodávky dle Zákona č. 137/2006 Sb., o zadávání veřejných zakázek v oblasti takticko-technických parametrů součástek materiálu osobního použití.

Podkladové materiály:

- ověřený doklad o nejvyšším vzdělání
- osvědčení NBÚ
- profesní strukturovaný životopis
- vysvědčení o dosažení jazykové úrovně STANAG 1111
- další dokumenty o dosažené odborné kvalifikaci
- písemný souhlas se zpracováním osobních údajů pro účely výběrového řízení v souladu se zákonem č. 101/2000Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

Uchazeči předloží přihlášky s podkladovými materiály k výběrovému řízení do 6. 11. 2008 v označené obálce „Personální řízení ZNM Brno“ por. Ing. Olze Kleinhamplové (tel. 973 442 841, alc. 442 841)

Vojenské zařízení 8521, Personální pracoviště ZNM, Štefánikova 53, 602 00 Brno

Velitel ZNM Brno si vyhradzuje právo v případě nesplnění podmínek uchazeče o zařazení do výběrového řízení nebo i z jiných, v době vyhlášení výběrového řízení neznámých důvodů nevybrat žádného z přihlášených uchazečů. Všem nevybraným uchazečům bude vrácena veškerá písemná dokumentace předložená v rámci výběrového řízení.

■ Ředitel odboru bezpečnosti MO nabízí volné systemizované místo pro občanského zaměstnance:

- správní rada referátu kryptografické ochrany informací – PT 12, BP „PT“, VŠ vzdělání elektrotechnického směru, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy Stanag 6001, praxe v oboru kryptografické ochrany výhodou
- Nástup možný ihned. Kontakt: Ing. Miroslav Charbuský, alc. 201 101
- **Náčelník SOVZ Libavá nabízí volné systemizované místo pro VZP:**

- zástupce velitele rot – SH 63, PT 10, BP „V“, ČVO 112/11, vzdělání Bc., jazykový požadavek AJ 1111 dle normy Stanag 6001
- Nástup možný ihned.
- Kontakt: o. z. Ludmila Fedáková, alc. 423 211, Fedakova Ludmila@sis.acr

Různé

- **Prodám boty pro VP – letní, vel. 27 (nové), cena 1000 Kč, blůzu 97 potisk, vel. 176/92 (málo používaná), cena 400 Kč, a kalhoty 97 potisk, vel. 182/88 (nové), cena 600 Kč.**
Kontakt: turecm@atlas.cz, tel. 973 215 242
- **Hledám za sebe náhradu k VÚ 5834 Strakonice** na funkci řidič-strojník.
Tel.: 776 674 620
- **Hledám za sebe náhradu k VÚ 3517 Bechyně** na funkci řidič sk: „C“. Kontakt: 731 576 552
- **Hledám za sebe náhradu k VÚ 6165 Lipník nad Bečvou** na funkci operátor nebo starší operátor. SPĚCHÁ!!! Kontakt: 777 164 618
- **Hledám za sebe náhradu k 6. polní nemocnici 6900 Olomouc** na systemizované místo elektromechanik družstva oprav ČVO 38. Telefonní kontakt: 775 142 612
- **Koupím** do sbírky rukávové nášivky vojenských útvarů a zařízení AČR (současných i již zrušených), popř. výměním nebo dle dohody. Možná i rukávové nášivky ze zahraničních misí. Kontakt: Milan Valečka, alc. 973 341 301, mob. 607 287 592
- **Hledám za sebe náhradu k VÚ 7907 Liberec** na funkci kuchař. Kontakt: 728 033 688
- **Hledám uplatnění v AČR** nejlépe v posádkách ve středních Čechách, Praha. Jsem voják z povolání – praporečkář, PT 09, BP „PT“ (platnost do r. 2012), pracovník kryptografické ochrany, vojenská odbornost 931, VŘP „B“, ovládám práci na PC, zdravotní kvalifikace „A“. Nástup možný ihned.
Kontakt: alc. 973 231 101, mob. 724 801 370, e-mail: l.fabian@seznam.cz, luboslav.fabian@sis.acr
- **Hledám za sebe náhradu k VÚ 8595 Praha** na funkci st. střelec, každý měsíc čtrnáctidenní turnusy práce a volna. Tel.: 777 833 340
- **Prodám novou vestu vz. 95** – cena 800 Kč. Tel.: 721 566 285
- **Prodám tlumok malý pro průzkumníky** – objem 20 až 30 litrů (nový, nevyužitý). Cena 1100 Kč. Tel.: 721 566 285
- **Prodám tlumok velký pro průzkumníky** – objem 70 až 120 litrů (nový). Cena 5500 Kč. Tel.: 721 566 285
- **Hledám za sebe náhradu k VÚ 6165 Lipník nad Bečvou** na funkci řidič rádiové čety, VŘP skupiny „B“, BP „V“. Tel.: 607 172 009
- **Prodám** neprůstřelnou vestu (nová, potisk vz. 95 zelený) se dvěma balistickými panely nejvyšší odolnosti za 7500 Kč, možno koupit panely i jednotlivě, a novou kevlarovou přilbu za 2700 Kč. Tel.: 773 079 783, e-mail di.git@centrum.cz
- **Hledám za sebe náhradu k VÚ 6950 Stará Boleslav** na pozici identifikačního důstojníka. Směnný provoz, hodnost min. ppor., Stanag AJ nejlépe 2222, BP „D“ (nutno získat „T“). Kontakt: 775 227 477